

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem Mgr. Markem Stachem v hlavním líčení konaném dne [datum]

takto:

Obžalovaná

[celé jméno obžalované], [datum narození] v [anonymizováno], na rodičovské dovolené, trvale bytem [obec] – [část obce a číslo],

je vinna, že

v období nejméně od [datum] do [datum] v [anonymizováno] na adrese [ulice a číslo] v sídle společnosti [právníká osoba] [IČO], kde pracovala jako její zaměstnanec, vykonávající činnost finančního specialisty na podkladě pracovní smlouvy uzavřené dne [datum] na dobu určitou do [datum], kdy měla na starost příjem a výdej hotovosti z pokladny společnosti, proplácení cestovních náhrad, vydávání záloh na nákup, provádění plateb a účtování pokladních operací, přičemž měla přístup k účtům společnosti, opakovaně ve svůj prospěch prováděla neoprávněné finanční transakce na vrub společnosti [právníká osoba], když

1. dne [datum] vystavila výdajový pokladní doklad [anonymizováno] [číslo] na částku 1 856 Kč, který neobsahuje žádné bližší specifikace platby, tedy komu a za co měla být platba provedena a tyto finanční prostředky vybrala z pokladny a užila ve svůj prospěch,
2. dne [datum] vytvořila duplicitní platbu za již provedenou platbu za hotové ve prospěch [právníká osoba], když za účelem provedení stejné platby vystavila výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 790 Kč, kterou z pokladny vybrala a následně užila ve svůj prospěch,
3. dne [datum] z účtu společnosti [právníká osoba] [číslo] provedla neoprávněný výběr finanční hotovosti ve výši 200 000 Kč, když tuto finanční hotovost následně dne [datum] prostřednictvím příjmového dokladu čísla [anonymizováno] [číslo] zaúčtovala do stavu pokladny spol. [právníká osoba] jako výběr z bankovního účtu pro společnost [právníká osoba] a téhož dne prostřednictvím

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hybnarová

výdajového dokladu čísla [anonymizováno] [číslo] z pokladny spol. [právnícká osoba] tyto finanční prostředky vybrala jako smyšlenou platbu ve výši 200 000 Kč ve prospěch společnosti [právnícká osoba], [IČO] jako úhradu neexistující faktury, která se nenachází v účetních záznamech a tyto finanční prostředky užíla ve svůj prospěch,

4. ve dnech [datum], [datum], [datum] a [datum] z bankovního účtu společnosti [právnícká osoba] provedla neoprávněně celkem 4 výběry finanční hotovosti v částkách po 50 000 Kč, celkem 200 000 Kč, které zaúčtovala do stavu pokladny, odkud je na podkladě pokladních výdajových dokladů čísla [anonymizováno] ze dne [datum] na částku ve výši 50 000 Kč a dokladu číslo [anonymizováno] [číslo] ze dne [datum] na částku 150 000 Kč z pokladny společnosti [právnícká osoba] neoprávněně vybrala a užíla ve svůj prospěch,

5. dne [datum] vystavila výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 5 434 Kč, výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 2 020 Kč a výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 910,04 Kč, na podkladě kterých měly být jednotlivé částky vyplaceny příjemcům, což nečinila, tyto částky v celkovém součtu 8 364,04 Kč z pokladny vybrala a užíla ve svůj prospěch,

6. jako fyzická podnikající osoba pod [IČO] se sídlem [adresa obžalované] poskytující mimo jiné společnosti [právnícká osoba], [IČO], služby v oblasti administrativní správy a služby organizačně hospodářské povahy, které následně společnosti [právnícká osoba] fakturovala, částku ve výši 9 584 Kč z faktury [číslo] ze dne [datum], která nebyla schválena k proplacení, před tímto schválením k jejímu proplacení dne [datum] neoprávněně vybrala z pokladny a užíla ve vlastní prospěch a za tímto účelem vystavila výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno],

7. pozměnila údaje počátečního stavu v pokladní evidenci a počátečního stavu pokladny společnosti [právnícká osoba], do které z titulu své funkce měla přístup, a to tím způsobem, že stav pokladny, který měl být ke dni [datum] ve výši 92 425 Kč a 253,18 Euro změnila na stav pokladny 32 142 Kč a 52,20 Euro, následně rozdíl ve výši 60 283 Kč a 200,98 Euro v hodnotě 5 089,81 Kč při aktuálním kurzu 25,325 Kč/1EUR z pokladny vybrala a použila ve svůj prospěch,

čímž sobě takto jednáním popsaným v bodech 1 až 7, chtěla přivodit majetkový prospěch tím, že si neoprávněně přisvojila finanční prostředky zaměstnavatele spol. [právnícká osoba], [IČO], které jí byly svěřeny a způsobila tak škodu v celkové výši 485 966,85 Kč,

tedy

v bodech 1) až 7)

prisvojila si cizí věc, která jí byla svěřena a způsobila tak na cizím majetku větší škodu,

čímž spáchala

v bodech 1) až 7)

přechin zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 206 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalované výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 82 odstavec 2 trestního zákoníku se obžalované jako podmínka osvědčení ukládá povinnost ve zkušební době podle svých sil nahradit způsobenou škodu.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání či funkce spojených s hmotnou odpovědností na dobu v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaná povinna zaplatit na náhradě škody poškozené [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], částku 485 966,85 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená [příjmení] [jméno] se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se obžalovaná

[celé jméno obžalované], [datum narození] v [anonymizováno], na rodičovské dovolené, trvale bytem [obec] – [část obce a číslo],

podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje

obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 27. 5. 2020, sp.zn. 1 ZT 25/2019, pod bodem 1. uvedené obžaloby, kterým jí bylo kladeno za vinu, že

v období nejméně od [datum] do [datum] v [anonymizováno] na adrese [ulice a číslo] v sídle společnosti [právnícká osoba] [IČO], kde pracovala jako její zaměstnanec, vykonávající činnost finančního specialisty na podkladě pracovní smlouvy uzavřené dne [datum] na dobu určitou do [datum], kdy měla na starost příjem a výdej hotovosti z pokladny společnosti, proplácení cestovních náhrad, vydávání záloh na nákup, provádění plateb a účtování pokladních operací, přičemž měla přístup k účtům společnosti, opakovaně ve svůj prospěch prováděla neoprávněné finanční transakce na vrub společnosti [právnícká osoba], když za účelem proplácení cestovních náhrad zaměstnancům společnosti [právnícká osoba] vystavila:

- dne [datum] výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 2 687 Kč jako vyúčtování tuzemské pracovní cesty pracovníka [jméno] [příjmení] dle cestovního příkazu číslo [číslo pasu] [číslo],

- dne [datum] výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 4 104,05 Kč jako vyúčtování zahraniční pracovní cesty pracovníka [jméno] [příjmení] dle cestovního příkazu číslo [číslo pasu] [číslo],

- dne [datum] výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 72 Kč jako vyúčtování tuzemské pracovní cesty pracovníka [jméno] [příjmení] dle cestovního příkazu číslo [číslo pasu] [číslo],

- dne [datum] výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 389 Kč jako vyúčtování tuzemské pracovní cesty pracovníka [jméno] [příjmení] dle cestovního příkazu číslo [číslo pasu] [číslo], výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 2 209 Kč jako vyúčtování tuzemské pracovní cesty pracovníka [jméno] [příjmení] dle cestovního příkazu číslo [číslo pasu] [číslo] a výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 382,43 Kč jako vyúčtování zahraniční pracovní cesty pracovníka [jméno] [příjmení] dle cestovního příkazu číslo [číslo pasu] [číslo],

- dne [datum] výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 78 Kč jako vyúčtování tuzemské pracovní cesty pracovníka [jméno] [příjmení] dle cestovního příkazu číslo [číslo pasu] [číslo] a výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 1 143,90 Kč jako vyúčtování zahraniční cesty pracovníka [jméno] [příjmení] dle cestovního příkazu číslo [číslo pasu] [číslo],

- dne [datum] výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 372 Kč jako vyúčtování tuzemské pracovní cesty pracovníka [jméno] [příjmení] dle cestovního příkazu číslo [číslo pasu] [číslo] a výdajový pokladní doklad číslo [anonymizováno] na částku 197 Kč jako vyúčtování tuzemské pracovní cesty pracovníka [jméno] [příjmení] dle cestovního příkazu číslo [číslo pasu] [číslo],

částky z jednotlivých cestovních příkazů příslušným pracovníkům nevyplatila, avšak z pokladny tyto vybrala a finanční prostředky ve výši 11 634,38 Kč z celkového součtu vyúčtovaných cestovních příkazů užíla ve svůj prospěch,

čímž měla spáchat

dílčí skutek pokračujícího přečinu zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů, provedených v rámci hlavního líčení, dospěl soud k závěru, že obžalovaná [celé jméno obžalované] jednala způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu, konkrétně posouzením výpovědi samotné obžalované, jednotlivých svědků, jakož i důkazů listinných.

2. Obžalovaná [celé jméno obžalované] u hlavního líčení popsala své působení u společnosti [právní osoba] v období od [datum] s tím, že pracovní poměr na její pozici finančního specialisty měl trvat do června 2018, v měsíci březnu nebo dubnu 2018 však již do práce přestala docházet v důsledku rizikového těhotenství. Následně již ve společnosti pouze z pozice OSVČ v době, kdy již byla na neschopence, zaučovala svou nástupkyni, přičemž její činnost na pozici OSVČ u uvedené společnosti spočívala pouze v takovémto zaučování, činnost finančního specialisty již dále nevykonávala. V době, kdy ještě jako finanční specialista u uvedené společnosti pracovala, tak převážně za účtovala bankovní výpisy, zadávala platby do bankovního systému a vyplácela peníze z pokladny, dále proplácela cestovní příkazy a účtovala bankovní výpisy do účetního systému. V kanceláři tehdy obžalovaná byla společně s [jméno] [příjmení], která v té době byla na obdobné pozici, býval s nimi i [celé jméno svědka], který v tu dobu přecházel do jiné kanceláře a v jeho pozici jej střídala právě [jméno] [příjmení]. Podle obžalované měli ona, i oba jmenovaní běžně přístup do pokladny i trezoru a běžně tam takto chodili. K bodu [číslo] podané obžaloby obžalovaná uváděla, že podle jejího názoru byly všechny cestovní příkazy, účtované v Eurech, vyplaceny, dále se podrobněji vyjádřili k proplacení cestovního příkazu paní [příjmení], který byl vyplacen na bankovní účet, což byla její chyba, když jej následně neodmazala z pokladny a částka byla vyplacena dvakrát. Samotné proplácení cestovních příkazů, podle obžalované, probíhalo tak, že v počítači vytiskla pokladní doklad, který předtím vystavila, a tento měl být podepsán, následně lidi průběžně chodili za ní do kanceláře pro peníze za služební cesty. Podle obžalované je možné, že u některých lidí nebyly uvedeny doklady podepsány ihned, některé doklady nechávala své nástupkyni a odečetla je ze stavu pokladny a za tím účelem měla nachystány rovněž cestovní příkazy, které ještě nebyly vydané, ale s nimiž nepočítala do konečného zůstatku. Jinak ale, podle obžalované, byla běžná praxe, že pokud si dotyčný přišel pro vyplacení cestovního příkazu, podepisoval příjmový doklad ihned po převzetí peněz. Podle obžalované je rovněž možné, že cestovní příkazy byly nachystané na hromádce za situace, že si pro ně ještě příjemci peněz nepřišli, což mohlo být způsobeno tím, že buď nebyly dodány ještě samotné cestovní příkazy, anebo si oprávněné osoby nepřišly pro jejich výplatu za působnosti obžalované. Podle obžalované se vyúčtování cestovního příkazu nikde nezapisovalo a nebylo dohledatelné, kdy je konkrétně ona sama obdržela. Ve vztahu k bodu 2) podané obžaloby obžalovaná uvedla, že je možné, že u příslušného dokladu není původní doklad, tedy není doloženo, za co měla být částka utracena s tím, že obžalovaná nebyla schopna vysvětlit, jak takováto situace mohla nastat. Ve vztahu k bodu 3) podané obžaloby obžalovaná popsala původ dokladu ohledně platby u [právní osoba] [jméno] a uvedla, že ona sama zaučovala do pokladny zálohu na částku, a když jí byl následně donesen doklad, účtovalo se do nákladů a odečetla se záloha. Podle obžalované jde o dvě stejné platby, protože jedno je vyplacená záloha a druhé je

náklad oproti ní s tím, že podle ní jde o běžný a správný postup. Celá situace pak, podle obžalované, mohla vzniknout tak, že hotovost vyplatila např. [jméno] [příjmení] a jí se až následně dostal do rukou doklad, přičemž [příjmení] nebyla oprávněna účtovat, ani to neuměla. V případě zálohy se, podle obžalované, do textu dokladu psalo záloha, pokud pak jde o samotný doklad na 790 Kč, tam je účtován náklad, obžalovaná však neuměla vysvětlit, proč zde není zanesena druhá platba. Ve vztahu k bodu 4) podané obžaloby pak obžalovaná popsala, jak [právnícká osoba] [anonymizováno] dlužila peníze panu [příjmení], coby majiteli firma z [obec], který se domáhal vyplacení svých faktur, přičemž po projednání s jednatelem [právnícká osoba] [anonymizováno], panem [příjmení], bylo domluveno, že mu budou dlužné peníze vyplaceny v hotovosti. Postup měl být takový, že dle domluvy s panem [příjmení] mělo být z účtu [anonymizována dvě slova] vybráno 200 000 Kč, kterými by byla uhrazena faktura, jejíž uhrazení vůči [příjmení] [příjmení] dlužila [právnícká osoba] [anonymizováno], přičemž z těchto peněz by byl vyplacen dluh panu [příjmení]. Peníze se měly nachystat dopředu, když jednatel pan [příjmení] byl mimo Českou republiku a pan [příjmení] trval na výplatě v hotovosti. Samotné peníze pak, podle obžalované, byly po návratu pana [příjmení] předány v její kanceláři v hotovosti panu [příjmení], tomuto byla předána částka kolem 150 000 Kč nebo 160 000 Kč, přičemž pan [příjmení] nedostal najednou celých 200 000 Kč s tím, že mu takto stačila vydat jenom uvedená částka a zbytek si chtěl řešit právní cestou, což však obžalovaná nebyla schopna blíže vysvětlit. Zbývá část do 200 000 Kč, která byla vybrána v hotovosti, měla, podle obžalované, sloužit k různým dalším výdajům na pokladně, když pan [příjmení] z pokladny bral peníze na cestovní příkazy či drobné nákupy. Podle obžalované byla celá částka vložena do pokladny tak, aby z pokladny mohla být vyplacena panu [příjmení] a podle ní bylo vše řádně zaznačeno. Ve vztahu k bodu 5) podané obžaloby obžalovaná uvedla, že dotčené doklady neúčtovala ona a neví, kdo je zaúčtoval, pokud jde o výběry pro [právnícká osoba] [anonymizováno], tyto prováděla ona s [jméno] [příjmení] nebo [celé jméno svědka], dotčené doklady však nevystavila. V té souvislosti pak obžalovaná k přístupu do svého počítače a účetního programu popsala, že po celou dobu působení ve společnosti měla přihlašovací jméno [anonymizováno], nicméně přihlašovací jméno i samotné heslo, podle ní, znali [celé jméno svědka] i [jméno] [příjmení], kteří běžně chodili na její počítač a pod těmito údaji se přihlašovali. Podle obžalované se stávalo, že už v době jejího příchodu na pracoviště, už na jejím počítači pracoval [celé jméno svědka], nicméně obžalovaná neví, proč pracoval právě na jejím počítači. Ve vztahu k bodu 6) podané obžaloby pak obžalovaná uvedla, že dotčené doklady zřejmě byly odložené na hromádce, která zahrnovala nezaplacené položky, které se měly uhradit později. K bodu 8) obžaloby obžalovaná uvedla, že se jednalo o proplacení faktury, coby úhrady služeb, které ona poškozené společnosti poskytovala v době, když již byla v pracovní neschopnosti a zaučovala svou nástupnici. Obžalovaná uvedla, že tuto fakturu i s objednávkou předala dále do účtárny, faktura byla dále zaúčtována a pro ni tedy již byla vykázána k proplacení, z toho důvodu ji i proplatila, přímo pokyn k proplacení neměla, podle ní ale částky do 10 000 Kč takovýto pokyn ani nevyžadovaly. Zároveň ale obžalovaná připustila, že pracovnice účtárny nebyla příslušná rozhodovat o tom, kolik se komu z faktury proplatí. Ve vztahu k bodu 8) podané obžaloby obžalovaná popsala, že byly dva počáteční stavy, a to v účetnictví, který nijak nemohla měnit, a dále v pokladně, který se zadával vždy ručně, kdy byl převzat stav z předchozího měsíce a zadán do měsíce nového. Tento počáteční stav pokladny bylo v některých případech nutno měnit, když zaměstnanci nosili v dalším účetním měsíci ještě doklady z měsíce předchozího. Obžalovaná dále poukazovala na to, že v dotčeném období byla uzavřena [pobočka] a jednatel jí z toho důvodu donesl zbytek finančních prostředků a dokladů, přičemž z toho důvodu bylo nutné změnit i stav pokladny, který tak ale zřejmě nesesedl se stavem účetním. Takto se mohlo stát, podle obžalované, že v dalším účetním roce bylo potřeba pracovat ještě s podklady účetního roku minulého, který tak nemohl být uzavřen a zřejmě takto ona zapoměla nový stav změnit, avšak nikoliv zaúčtovat. Obecně pak ještě obžalovaná poukazovala opětovně na to, že heslo ke vstupu pod jejím jménem [anonymizováno] ostatní znali, toto bylo napsáno na papírku a uloženo v šuplíku, ona sama uživatelské jméno i přístupové heslo vzala od svých předchůdců. Heslo měnit nechtěla, ani jí to

nenapadlo, i když teď už ví, že to byla chyba. Obžalovaná dále uvedla, že při svém odchodu z poškozené společnosti neměla s nikým žádné spory a nevidí důvody, proč by někdo z pracovníků této společnosti jí chtěl svojí výpovědí jakkoliv poškozovat. Obžalovaná se rovněž vyjádřila ke své finanční situaci v daném období s tím, že tato byla špatná, a to přibližně už od března 2017, když měli s manželem velké dluhy, původně se snažila domluvit u ředitele poškozené společnosti půjčku, která jí však nebyla poskytnuta, následně vše řešili uzavřením hypotéky, kterou by se tyto její předchozí dluhy splatily, aktuálně, přibližně od května 2020 je pak obžalovaná i s manželem v insolvenční. Obžalovaný dále poukázala na to, že když se vystavil pokladní doklad, tak byl i podepsán tím, kdo jej vystavil. Zároveň poukázala na to, že od konce března a zřejmě i ke dni [datum] již byla v pracovní neschopnosti a nebyla tedy v práci, zároveň připustila, že není možné, aby dle evidence v práci byla, avšak fyzicky se tam nenacházela, když se vždy evidovala přes čip. Zároveň uvedla, že data na dokladech se dala měnit, když bylo nutno účtovat podle data, které fakticky bylo na dokladu, bez ohledu na datum skutečného účtování. Vzhledem k tomu, že ve vztahu k bodu 3) podané obžaloby obžalovaná u hlavního líčení vypovídala odlišně oproti své výpovědi z přípravného řízení, postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu jí byla část této předchozí výpovědi z přípravného řízení přečtena, když tehdy poukázala na to, že [jméno] [příjmení] v době její nepřítomnosti vyplácela peníze z pokladny a nechávala jí lístečky a je pravděpodobné, že platby ve vztahu ke [právní osoba] [jméno] byly proplaceny podruhé, protože [jméno] [příjmení] neměla podpisem potvrzené převzetí dané hotovosti, o čemž se ona nedozvěděla, a proto mohlo dojít k dvojí platbě. Takto tedy, dle výpovědi obžalované z přípravného řízení, uvedenou platbu nejdříve mohla hradit [jméno] [příjmení] a potom ještě jednou i ona sama. V návaznosti na tuto svou předchozí výpověď pak obžalovaná u hlavního líčení připustila, že situace skutečně mohla vzniknout dvěma způsoby, a to buďto proplacením zálohy, anebo dvojí úhradou za situace, kdy první úhradu provedla [jméno] [příjmení], přičemž zároveň nebyla schopna jednoznačněji uvést, jak tedy v tomto konkrétním případě celá záležitost probíhala. K dalším dotazům pak obžalovaná uvedla, že v pokladně se finanční hotovost pohybovala i přes částku 50 000 Kč a ona se až následně, krátce před svým odchodem, dozvěděla, že kvůli pojišťovně v pokladně nesmí být více než 50 000 Kč. Ještě ve vztahu k bodu 1) podané obžaloby obžalovaná v návaznosti na jednotlivé dotazy uvedla, že výdajové podkladní doklady měla nachystané s tím, že na nich bylo uvedeno datum vystavení cestovního příkazu, nicméně fakticky proplaceny mohly být i s několikaměsíčním zpožděním. Doklady byly, podle ní, nachystány v přihrádce mezi stolem jejím a [jméno] [příjmení] a podle obžalované se stávalo, že zejména [jméno] [příjmení] v době, kdy obžalovaná právě nebyla v kanceláři, vyplácela peníze za cestovní příkazy pracovníkům, dohledávala odpovídající doklady a tyto měla osoba přebírající peníze podepsat.

3. Svědkyně [jméno] [příjmení], která působí a v době šetřeného jednání obžalované i působila na pozici účtárny společně s controllingem, popsala, jakým způsobem byla v rámci pracovního vztahu spjata s obžalovanou s tím, že sice obžalovaná spadala pod odlišné oddělení poškozené společnosti, nicméně svědkyně nad ní byla příslušná vykonávat kontrolu a určitým způsobem ji metodicky řídit. Ke způsobu výkonu své pozice pak svědkyně popsala, že kontrolovala především doklady při měsíčních uzávěrkách a v případě zjištění nesrovnalostí pak kontaktovala dotčené osoby s tím, aby případná pochybení daly do pořádku, přičemž v případě, že toho ty osoby nebyly schopny, pomáhala jim obvykle tím způsobem, že společně s nimi prošla příslušné doklady k dohledání případných nesrovnalostí. Svědkyně se rovněž vyjádřila k možnosti změny uživatelského jména a přístupového hesla v rámci vstupu do počítače či příslušných programů s tím, že heslo se, podle ní, dá změnit libovolně dle vůle uživatele, uživatelské jméno je pak potřeba měnit ve spolupráci s IT pracovníkem, panem [příjmení]. K osobě obžalované pak svědkyně uvedla, že tato pracovala velice nesystematicky a byla nepořádná, v průběhu jejího působení u poškozené společnosti však svědkyně přicházela spíše jen na drobnější pochybení, která po upozornění z její strany obžalovaná obvykle odstranila. Dále pak svědkyně popsala, jak postupně, v době před odchodem obžalované do pracovní neschopnosti, začala objevovat významnější nesrovnalosti, což pokračovalo i v době po odchodu obžalované v rámci rizikového těhotenství. Takto, podle svědkyně, bylo nejprve zjištěno,

že je zůstatek na účtu, který obsahoval tzv. peníze na cestě a jehož zůstatek má být nulový, přičemž pokud byla obžalovaná vyzvána k nápravě, sdělila jí, že již to vyřešila a při následné kontrole pak svědkyně zjistila, že daný účet již skutečně vykazuje nulový zůstatek. V rámci následné měsíční účetní závěrky svědkyně kontrolovala stavy závazkových a odběratelských účtů v účetnictví a sestavy dodavatelských a odběratelských faktur, které musí souhlasit a zjistila, že je zde nesoulad o 200 000 Kč, přičemž dále zjistila, že se jedná právě o převod zůstatku z uvedeného účtu obsahujícího peníze na cestě, jehož stav obžalovaná vynulovala takových způsobem, že prostředky z tohoto účtu pouze zaúčtovala na závazkový účet, avšak bez toho, aby k tomuto měla jakýkoliv podklad, kterým by byly hrazené faktury. Takto tedy, podle svědkyně, obžalovaná pouze jednostranně snížila stav dotčeného účtu, nicméně sestava dodavatelských a odběratelských faktur zůstala nezměněná a stále zde tedy byl nesoulad ve výši 200 000 Kč. Svědkyně se snažila vše řešit s obžalovanou, tato však nebyla kontaktní, přičemž následně byly zjišťovány další nesoulady, a to opět ve výši 200 000 Kč mezi poškozenou společností [právnícká osoba] a [příjmení] [příjmení] [jméno], následně bylo zjištěno, že byl neoprávněně upraven zůstatek v pokladně o 60 000 Kč, poté byly dohledány další doklady, které neodpovídaly, a svědkyni bylo tak zřejmé, že se již nemůže jednat toliko o náhodu a pouze o pochybení obžalované.

4. Ve vztahu k bodu 1) podané obžaloby svědkyně uvedla, že standardní postup má být takový, že výdajový pokladní doklad má být vystavován až v situaci, kdy jsou oprávněné osobě propláceny peníze, nicméně obžalovaná, podle svědkyně, zavedla jiný systém, který byl zcela špatný a v rámci něhož zadávala cestovní příkazy do systému ještě před jejich vyplacením, čímž snižovala stav pokladny, avšak oprávněným osobám ještě příslušné prostředky nevyplatila. Za takové situace na pokladních dokladech bylo uvedeno datum vystavení dokladu a nikoliv datum skutečné realizace platby. Když následně po odchodu obžalované z poškozené společnosti byly dohledávány tyto doklady a konfrontovány s oprávněnými osobami, vždy tyto osoby uvedly, že v případě, že byl doložen nepodepsaný pokladní doklad, tak peníze skutečně neobdržely. Podle svědkyně pak je i možné, a mohla to dělat i obžalovaný, v rámci vystavování pokladního dokladu uvést prakticky jakékoliv datum. Svědkyně uvedla, že takovýto postup obžalované je nelogický, sama si tak snižovala pokladnu oproti skutečnému stavu a byla by tak sama proti sobě, přičemž svědkyně nezjistila, že by podobným způsobem někdy postupoval i některý jiný pracovník poškozené společnosti. Ve vztahu k bodu 2) podané obžaloby svědkyně poukázala na to, že dotčený doklad nebylo možné žádným způsobem dohledat a ověřit, když nebyla uvedena jakákoliv specifikace dotčené osoby a nebylo ani možno zjistit, komu a za co měla být dotčená částka proplacena, tedy ani ověřit, zda došlo k proplacení či vrácení částky. Pokud následně, v rámci šetření, byli dotazováni pracovníci, kteří obvykle zálohy dostávali, tak měli veškeré prostředky vypořádány a v rámci následné kontroly tak nebylo možno dohledat, o jaké peníze, a tedy platbu, se na dotčeném dokladu mělo jednat. Ve vztahu k bodu 3) podané obžaloby svědkyně poukázala na to, že dle vystavených dokladů měl pan [příjmení], pracovník poškozené společnosti, převzít v rozmezí pěti dnů dvakrát po sobě shodných 790 Kč, které ale, i podle jeho vlastního sdělení, převzal pouze v jednom případě, přičemž podle svědkyně i za situace, že by první doklad byl vystaven jako záloha a druhý již jako konečný doklad, muselo by být vše zachyceno i na příslušném účtu, což se však nestalo. Ve vztahu k bodu 4) podané obžaloby svědkyně popsala, jak za ní přišla pracovnice paní [příjmení] ohledně nesouladu se stavy dodavatelských a odběratelských faktur mezi společnostmi [anonymizována dvě slova] a [příjmení] [příjmení] [jméno] s tím, že nesoulad byl o částku 200 000 Kč, což se potvrdilo i svědkyni při následné kontrole. Dále svědkyně popsala, jak v rámci dalších kontrol zjistila, že obžalovaná z účtu [právnícká osoba] [anonymizováno] vybrala částku 200 000 Kč s tím, že jde o hotovostní úhradu pro [příjmení] [příjmení] [jméno], což byl však, podle svědkyně, značně nestandardní postup vzhledem k tomu, že obě společnosti mají účty. Když takto obžalovaná vybrala zmíněnou hotovost, musela být vložena do pokladny [právnícká osoba] [anonymizováno] a vystaven výdajový pokladní doklad ohledně vydání hotovosti pro [právnícká osoba] [příjmení] [jméno], nicméně za té situace by musel být přítomen i pan [příjmení], coby osoba, která má na starosti pokladnu [příjmení] [příjmení] [jméno], převzít uvedenou hotovost a dát

zároveň pokyn ke zrušení příslušné faktury, která by takovou úhradou byla splacena, nicméně k takovému postupu, podle svědkyně, nedošlo a pokud se následně ptali pana [příjmení] ohledně vzniklého nesouladu, tento potvrdil, že částku 200 000 Kč od obžalované nikdy nepřevzal, ale že převzal toliko částku 125 000 Kč, která byla obžalovanou vybrána 7. 2. z účtu [příjmení] [příjmení] [jméno] a uhrazena panu [příjmení]. Jednalo se tedy toliko o částku 125 000 Kč a tyto byly vybrány z účtu [příjmení] [příjmení] [jméno] a nikoliv poškozené [příjmení] [jméno]. Podle svědkyně v tomto případě byl rovně odeslán e-mail s jasnými pokyny, co přesně má v tomto směru útvar financí provést. Z doslechu pak svědkyně ví, že v dané situaci obžalovaná měla finanční prostředky vybrat takovým způsobem, že pouze přišla za panem [celé jméno svědka] s tvrzením, že musí vybrat finanční prostředky pro [příjmení] [příjmení] [jméno] a společně pak tento výběr provedli. Pokud jde o bod 5) podané obžaloby, pak se podle svědkyně právě o případ nesouladu prostředků na čtu s položkou peníze na cestě, přičemž podle svědkyně z počátku, po zjištění tohoto nesouladu, ještě neřešila vše detailně a až postupně začala zjišťovat širší nesoulady tak, jak popisovala dříve ve své výpovědi. Podle svědkyně musela v tomto případě příslušné doklady vystavit právě obžalovaná, protože to byla ona, kdo jí následně sděloval, že už je vše dáno do pořádku. Ve vztahu k bodu 6) podané obžaloby svědkyně poukazovala na to, že v tomto případě jde o doklady zadané v účetnictví, které však nebyly následně proplaceny, což bylo svědkyní ověřováno u osob, kterým měly být finanční prostředky určeny. Podle svědkyně i v tomto případě bylo možno ze strany obžalované při vyhotovení dokladů na nich uvést jakékoliv datum. Ve vztahu k bodu 7) podané obžaloby svědkyně popsala, že standardním způsobem se faktury proplácejí tak, že na účetním oddělení jsou zavedeny do systému a následně odeslány s likvidačním lístkem osobě, která si službu nebo zboží na fakturu objednala k ověření správnosti a v případě jejího odsouhlasení se u faktury vyznačí její zlikvidování a následně se již nabízí k proplacení. Dokud tedy faktura není odsouhlasena, nemá se proplácet bez ohledu na to, jaká částka má být, dle faktury, hrazena. V daném konkrétním případě úhrady služeb ze strany obžalované měl schválení provést pan [příjmení] a až v případě schválení z jeho strany by bylo obžalované signalizováno, že může fakturu proplatit, což se však podle svědkyně nestalo, protože pan [příjmení] s jejím proplacením nesouhlasil a pokud by obžalovaná přes evidenci zjišťovala možnost proplacení faktury, musela by zjistit, že zlikvidována nebyla, což podle svědkyně není doposud. Ve vztahu k předání pokladny a tedy 8) podané obžaloby svědkyně poukazovala na to, že při předávání pokladny chtěla být přítomna, avšak dozvěděla se až následně, že k takovému předání mezi obžalovanou a paní [příjmení] došlo, přičemž paní [příjmení] v danou dobu byla ve společnosti velmi krátce a nebyla v podobných záležitostech zběhlá. V rámci předání pokladny pak v této mělo chybět toliko 1 000 Kč, které ale obžalovanou vráceny nikdy nebyly. Podle svědkyně byl však rozdíl mezi skutečným stavem pokladny a tím, jaký tam správně měl být, přibližně 60 000 Kč, který byl zanesen v účetnictví, přičemž podle svědkyně, paní [příjmení] v danou dobu nemohla tušit, že se takto zůstatek oproti vykazovanému mohl lišit. Podle svědkyně toho obžalovaná docílila tak, že ručně přepsala k datu 1. 3. zůstatek pokladny, nižší o právě uvedenou částku, aby pokladna byla víceméně v souladu se svým skutečným stavem k datu předání a aby tedy nebyl vykazován reálný stav, podle něhož částka kolem 60 000 Kč v pokladně fakticky chyběla. Svědkyně dále poukázala na to, že pokud po odchodu obžalované byly kontrolovány veškeré podklady, nebyly nalezeny doklady za částku kolem 60 000 Kč, které by daný nesoulad vysvětlovaly, a to ani v podobě dodatečně došlých dokladů, když tato situace, podle svědkyně, ani nemůže nastat, neboť pokladna se nemůže snižovat o doklady, které zatím do společnosti ani nebyly dodány.

5. Svědkyně [příjmení] se pak ještě obecně vyjádřila, že v případě proplácení cestovních náhrad se skutečně mohlo jednat jen o pochybení obžalované a její nedůslednost, kterou si chtěla usnadňovat práci s tím, že si jen nepohlídala, zda byly příslušné prostředky oprávněným osobám proplaceny. Ostatní nesoulady a další jednání obžalované v ostatních případech však již, podle svědkyně, vykazuje známky promyšleného postupu, podle ní už se tak nejedná toliko o pochybení podobného charakteru jako v případě cestovních náhrad a jejich proplácení. Svědkyně rovněž závěrem poukázala na to, že za 20 let jejího působení u poškozené společnosti se podobný případ jako u

obžalované, tedy že by u nějakého pracovníka vzniklo za obdobných skutečností manko, ještě nestalo.

6. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], který v době projednávaného činu působil u poškozené společnosti na ekonomickém oddělení v postavení vedoucího controllingu, což je řízení nákladů a výnosů. Ve vztahu k obžalované pak svědek řídil prakticky to, co má v rámci své pozice platit. Svědek poukázal na to, že obžalovaná sice své práci rozuměla, byla však nepořádná, stávalo se opakovaně, že docházelo ke dvojím platbám téhož samého, což se ale vesměs vždy vyřešilo tak, že druhou platbu její příjemce buď vrátil, nebo následně dle dohody započítal na svou další fakturu. Podle svědka byly vždy týdenní porady ohledně toho, co se bude platit, pokud však jde o úhrady faktur v částkách do 5 000 Kč, nebo 10 000 Kč, tyto mohla obžalovaná proplácet sama za situace, kdy byly schváleny v systému, přičemž předtím musela být faktura vždy zavidována do systému a následně schválena tím, kdo si proplácenou službu či materiál objednal. U vyšších plateb než 5 000 Kč či 10 000 Kč, pak obžalovaná musela mít přímý pokyn. Tento postup se však netýkal převodů hotovosti. Podle svědka přístup do pokladny měla obžalovaná v dotčeném období a svědek neví, zda i někdo jiný, a to i v případě, že by obžalovaná byla na dovolené, když fakticky ji nikdo nezastupoval. Pokud jde o vystavení výdajových dokladů k proplácením zaměstnanců, tyto měly být vystavovány za situace, když byly vydávány peníze z pokladny a nikdy jindy a na pokladním dokladu mělo být uvedeno datum jeho vystavení. Pokud jde o proplácení cestovních příkazů, toto se na týdenních schůzkách neřešilo, stejně jako úhrady drobných nákupů. V případě proplácení cestovních příkazů, podle svědka, obvykle obžalovaná vyzývala oprávněné osoby, aby si přišly pro platbu, pokud měla být platba proplacena přímo svědkovi, dostával ji proplácenou přímo od obžalované a nikdy od jiné osoby. Podle svědka se však mohlo stát, že zejména [jméno] [příjmení], sdílející s obžalovanou kancelář, mohla místo ní cestovní příkazy proplácet, v takovém případě by však nechodila do pokladny, ale měla by od obžalované nachystány peníze i cestovní příkaz zřejmě v šuplíku. Podle svědka se rovněž stávalo, že zejména lidé z obchodního oddělení se ozývali, že už měsíc nebo dva neměli proplaceny cestovní příkazy. Ve vztahu k bodu 4) podané obžaloby svědek popsal okolnosti platby v hotovosti pro pana [příjmení], což byla relativně mimořádná platba s ohledem na způsob platby i výši, kdy takováto podobná platba mohla proběhnout toliko v jednom nebo dvou případech. V tomto případě byly finanční prostředky vybrány z účtu [právníká osoba] [příjmení] [jméno] přímo svědkem ve společnosti s panem [celé jméno svědka] a vybraná částka 125 000 Kč byla předána obžalované, která peníze uložila do trezoru. [příjmení] předání panu [příjmení] svědek přítomen nebyl, podle jeho vědomí k němu však dojít mělo. Pokud jde o výběry záloh k doplnění stavu pokladny, pak měla vždy obžalovaná nahlásit, že potřebuje vybrat hotovost a následně tuto vybrala, výběr probíhal vždy ve dvou osobách. Kromě tohoto nahlášení obžalovaná speciální povolení nepotřebovala, limit na pokladně byl pouze neformálně staven v rozmezí od 50 000 Kč do 80 000 Kč a pokud bylo následně zjištěno, že obžalovaná měla na pokladně částku 200 000 Kč, nebyl to běžný postup, ani nebyl ničím zdůvodněn. Podle svědka se nestalo, že by obžalovaná vybírala na jednu částku 200 000 Kč, přičemž o tomto by se svědek dozvěděl, když obžalovaná vždy výběry hotovosti vždy hlásila buď jemu, případně finančnímu řediteli panu [příjmení] nebo paní [příjmení] a svědek neví ani o tom, že by obžalovaná uváděla, že potřebuje takto vysokou finanční hotovost vybrat. Standardně, podle svědka, vybírala částky 50 000 Kč a pouze v mimořádném případě bylo vybráno 125 000 Kč za účelem platby pro pana [příjmení]. Pokud jde o následnou dohodu mezi poškozenou společností a obžalovanou ohledně předání účetnictví a pokladny a zaučení nástupnice obžalované, tuto s obžalovanou sjednával přímo svědek, obžalovaná mu však následně nepředložila řádné vyúčtování služeb, pouze byla předložena faktura, která však schválena nebyla, protože tuto měl schvalovat přímo svědek, což neučinil, protože k faktuře měl výhrady a nesouhlasil s ní, jediný další, kdo by fakturu mohl schválit, pak byl pan [příjmení], který ji však rovněž neschvaloval. Podle svědka není ani možné, že by faktura byla vykazována jako schválená nedopatřením. Svědek dále poukazyval na to, že s vystavenou fakturou obžalované nesouhlasil rovněž kvůli tomu, že fakticky ze strany obžalované nedošlo k zaučení další pracovnice a místo zaučování obžalovaná řešila svoje předchozí nedodělky

či pochybení. Svědek se rovněž vyjádřil ohledně žádosti obžalované o půjčku 200 000 Kč z období ledna 2018, která ji však s ohledem na její finanční situaci schválena nebyla.

7. Svědkyně [jméno] [příjmení] u hlavního líčení uvedla, že na pozici finanční specialista nastoupila [datum], přičemž od tohoto data probíhalo zaučování ze strany obžalované, kterou na její pozici svědkyně střídala. Samotné zaučování však, podle svědkyně, bylo příliš rychlé, obžalovaná vždy docházela jenom na chvíli, poté z práce odešla, pokud pak svědkyně něco nevěděla, chodila se doptávat paní [příjmení]. Počítač o svém nástupu měla svědkyně svůj, původně tam měla heslo ještě po obžalované, které si v červenci nebo srpnu 2018 změnila. Svědkyně neví o tom, že by někdo jiný ze zaměstnanců poškozené společnosti chodil něco dělat na její počítač. V době zaučování měla do pokladny přístup obžalovaná a paní [příjmení], sama svědkyně měla přístup do pokladny až po jejím předání ze strany obžalované. V pokladně by, podle svědkyně, měl být zůstatek hotovosti nanejvýš kolem 120 000 Kč až 150 000 Kč, to však, ale ve všech měnách. Pokud jde o výběry, svědkyně vybírala pro zůstatek pokladny max. částky 50 000 Kč, k čemuž nepotřebovala schválení, musela však tyto výběry dopředu hlásit panu [příjmení] a samotnou hotovost z účtu chodila vybírat ještě s někým. Pokud jde o přístup do trezoru, tento má kromě svědkyně i [jméno] [příjmení], do pokladny takto vstupuje však pouze v případě, že je svědkyně na dovolené, přičemž v takovém případě vystaví provizorní pokladní doklad a po návrtu svědkyně jí jej předá a svědkyně dodatečně učiní zápis do pokladny účetně. Pokud je svědkyně v práci, [jméno] [příjmení] do pokladny nevstupuje, v případě chvilkové nepřítomnosti svědkyně, osoby odkazuje, aby se dostavily, až bude svědkyně přítomna. Svědkyně se vyjádřila rovněž k proplácení cestovních příkazů s tím, že po návratu zaměstnance ze služební cesty je vypsán cestovní příkaz, fakturantka spočítá stravné a vše zapíše do tabulek, následně je příkaz odeslán do pokladny a svědkyně jej zaúčtuje, nachystá si hotovost a vyzve zaměstnance k převzetí platby s tím, že pokladní doklad vystavuje v době vydávání peněz a je tedy na něm uvedeno datum skutečné výplaty peněz příjemci. Podle svědkyně obvykle od přijetí cestovního příkazu tento proplácí do tří dnů, v případě některých zaměstnanců do příštího týdne za situace, že jsou tito přítomni na pracovišti pouze jednou týdně, přičemž delší doba je spíše jen v případě pracovníků pobočky v Tachově. Jaký postup při proplácení cestovních příkazů měla obžalovaná, svědkyně neví, v době jejího odchodu po předání pokladny však měla již cestovní příkazy vytvořeny a byla už uvedena data na pokladních dokladech, která svědkyně neopravovala. Pokladní doklady ze strany obžalované byly tedy dopředu nachystány, nebyly pouze proplaceny, přičemž podle svědkyně byla takováto situace zřejmě pouze u cestovních příkazů a nikoliv v případě jiných plateb. [jméno] svědkyně však nikdy nepostupovala tak, že by dopředu připravila výdajové pokladní doklady v situaci, kdy ještě cestovní příkazy nebyly proplaceny. Svědkyně se rovněž podrobněji vyjádřila k okolnostem předání pokladny ze strany obžalované při jejím odchodu s tím, že obžalovaná neustále namítala, že spěchá a předání pokladny proto proběhlo narychlo, kdy byly pouze zkontrolovány částky v pokladně a v počítačovém programu v modulu pokladna, kdy výsledné údaje souhlasily, nicméně podle svědkyně v době, kdy se otevírá modul pokladna, je možno jednoduše změnit počáteční stav tohoto modulu, od něhož následně budou prováděny automaticky odpočty a spočítán konečný stav. Takto tedy byl kontrolován pouze faktický stav pokladny s uvedeným modulem pokladna, přičemž možnost kontroly ve spojení s hlavní knihou účetnictví svědkyně nevěděla a toto se dozvěděla až následně. Když pak kontrolovala hlavní knihu s modulem pokladny, zjistila nesoulad ve výši kolem 60 000 Kč. Při předávání pokladny přitom v modulu počáteční stav zadávala obžalovaná a svědkyně pak po ní všechno převzala.

8. Svědek [jméno] [příjmení], předseda představenstva, popsal náplň své funkce s tím, že na starosti má i dceřiné společnosti, [právní osoba] [anonymizováno]. Z pozice své funkce tak mimo jiné dával pokyny k platbám i ve vztahu těchto dceřiných společností, přičemž téměř nikdy nebyly tyto platby realizovány v hotovosti. Svědek se dále vyjádřil k bodu 4) podané obžaloby a popsal, jak po dohodě s panem [příjmení] z [anonymizována dvě slova] společnosti, který nutně potřeboval rychle uhradit své závazky, bylo rozhodnuto o úhradě platby jeho osobě v hotovosti, přičemž podle

svědka se jednalo o platbu ve výši do 150 000 Kč, po předestření připustil, že mohlo jít o částku 125 000 Kč. Nebyl si však již schopen vzpomenout, zda se finanční prostředky měly vybírat z účtu [právnícká osoba] [anonymizováno] či [příjmení] [příjmení] [jméno], samotný pokyn k platbě dal přímo svědek, nedával však pokyn k výběru, když neměl přehled o tom, jaké finanční prostředky byly v danou dobu v pokladně. U samotného výběru hotovosti či jejího dodání na pokladnu společnosti svědek přítomen nebyl, byl pouze přítomen samotnému předání hotovosti panu [příjmení]. Byla mu předána přesně dotčená částka, čímž byl závazek srovnán a další případné platby již, podle svědka, probíhaly bezhotovostně. Svědek rovněž popsal běžný postup v případě proplácení cestovních příkazů s tím, že on sám měl měsíčně nejméně pět cestovních příkazů, které vždy, když byly nachystány na pokladně, mu byly dodány, podle svědka se neproplácel každý cestovní příkaz zvlášť, ale vždy až již bylo zpracováno několik. Data na pokladních dokladech svědek nekontroloval. Podle svědka on sám s obžalovanou nikdy neměl problémy a komunikace s její osobou byla, podle něj, na dobré úrovni, zaregistroval však určité náznaky zmatečnosti v jejím působení. Až po odchodu obžalované se dozvěděl o tom, že tam byla manka a další nesrovnalosti, následného šetření se však on sám neúčastnil. Svědek se vyjádřil rovněž k možnostem vstupu do počítačového systému a uživatelského profilu s tím, že podle jeho informací obžalovaná měla uživatelský profil i přístupové heslo zděděné po své předchůdkyni, což podle něj nebyl dobrý postup. Svědek se dále vyjádřil, že přímo jemu není zcela známo, které údaje v počítači může měnit sám a které pouze prostřednictvím informatika s tím, že on vždy jakékoliv změny řeší za účasti právě informatika. K dalším dotazům svědek uvedl, že od obžalované nikdy nepřevzal hotovost převyšující 10 000 Kč.

9. Svědek [jméno] [příjmení] u hlavního líčení popsal, jak jím provozovaná společnost v období od roku 2016 do poloviny roku 2018 vykonávala množství zakázek pro poškozenou [právnícká osoba] [anonymizováno], přičemž podle svědka po celou dobu byly problémy s platbami, které byly poškozenou společností hrazeny se značným odstupem po splatnosti. V rámci tohoto svědek obvykle jednal s [jméno] [příjmení], podle svědka se v daném období pohyboval ve [právnícká osoba] [anonymizováno] velmi často, takto znal fungování ve společnosti velice dobře, často také docházel na pokladnu, kde se s jejími pracovníky často i poměrně neformálně bavil, tyto mu případně dělaly i kafe. Svědek zároveň poukazyval na to, že ve fungování společnosti byl v některých věcech nepořádek. Pokud jde o jeho společnost, jednu práci oficiálně vykonával pro [právnícká osoba] [anonymizováno], jindy pro [právnícká osoba] [příjmení] [jméno], platby byly obvykle převodem na účet. Podle svědka byly dva případy, kdy mu bylo hrazeno v hotovosti s tím, že první případ byl na podzim nebo koncem roku 2017, kdy [právnícká osoba] [anonymizováno] potřebovala nutně dodat regály, které jim v rámci dohody s panem [příjmení] svědek zajistil prakticky obratem a protože mu už tedy poškozená společnost dlužila peníze, bylo domluveno, že ještě před zajištěním těchto regálů mu bude vyplacena hotovost k jejich nákupu ve výši kolem 25 000 Kč. Tyto peníze svědkovi, podle jeho výpovědi, předal přímo pan [příjmení] v době, kdy v poškozené společnosti byli přítomni toliko auditoři a kromě [příjmení] pan [příjmení], přičemž přímo svědek viděl, jak pan [příjmení] vytáhl klíče z šuplíku, šel do pokladny a donesl mu z ní částku 25 000 Kč, přičemž v té době v kanceláři pokladny již přítomen nebyl a svědek si ani není jistý, zda mu pan [příjmení] ohledně předání uvedené částky vystavil pokladní doklad. Druhý případ, kdy měl svědek v rámci poškozené společnosti obdržet hotovostní platbu, byl, podle něj, z počátku roku 2018, kdy již i na svědka tlačili jeho věřitelé a on proto v rámci následné dohody s panem [příjmení] přiměl poškozenou společnost k vyhotovení splátkového kalendáře. V rámci poškozené společnosti mělo dojít k tomu, že svědkovi bude uznán závazek [právnícká osoba] [příjmení] [jméno] vůči jeho firmě a bylo dohodnuto, že v hotovosti bude uhrazena první splátka ve výši 150 000 Kč. Svědek trval na tom, že se mělo jednat právě o tuto částku s tím, že v té době po něm požadovali vyplacení finančních prostředků dva věřitelé, s nimiž dohodl, že jednomu uhradí částku 125 000 Kč a 25 000 Kč. Svědek dále popsal, jak v rámci schůzky s panem [příjmení] ve [právnícká osoba] [anonymizováno], odešel pan [příjmení] do pokladny, převzal od obžalované z obálky 150 000 Kč s tím, že obžalovaná z finančních prostředků z obálky tuto částku odpočítala

a v obálce ještě nějaká hotovost zůstala, svědek však netušil, v jaké výši. Tuto částku pak pan [příjmení] svědkovi předal, přičemž za tím účelem byly vystaveny dva doklady, jeden na částku 125 000 Kč a druhý na částku 25 000 Kč. Následující dvě nebo tři splátky byly, podle svědka, již hrazeny převodem na účet.

10. Svědek [celé jméno svědka] u hlavního líčení popsal své působení u [právnícká osoba] [anonymizováno] od listopadu [rok] do konce srpna [rok] s tím, že ještě v období ledna až dubna 2019 byl v této společnosti rovněž krátkodobě zaměstnán. Podle svědka byla období, kdy byla [jméno] [příjmení] na studiích a on v té době její osobu zastupoval a pracoval tehdy na dvou pozicích, po jejím návratu v létě [rok] nebo [rok] se pak zpět na svou pozici vracel. Podle svědka za obžalovanou docházel pouze za situace, že potřeboval něco řešit, co nesedělo nebo nebylo zaúčtováno, jak přesně fungovaly vztahy mezi obžalovanou a [jméno] [příjmení] si jistý není, když do jejich kanceláře sice docházel, ale zdržoval se tam vždy jen krátkou chvílí a poté zase odešel. Pokud jde o výběry hotovosti, tyto podle svědka, musely provádět vždy dvě osoby a pokud nebyla přítomna obžalovaná nebo [příjmení], jednu z nich při výběru svědek zastupoval. Vybrané finanční prostředky pak byly vkládány do pokladny. Pokud nebyly přítomna obžalovaná, zastupovala ji [jméno] [příjmení], která byla rovněž jediná, kromě obžalované, kdo měl přístup do pokladny, tedy trezoru. Do tohoto trezoru vstupovala obžalovaná, zda tam někdy vstupovala i [jméno] [příjmení] za situace, kdy byly obě přítomny na pracovišti, svědek neví. Svědek se vyjádřil rovněž ke vstupu do počítače obžalované s tím, že uživatelské jméno bylo [anonymizováno] a heslo ke vstupu do počítače znal on, [jméno] [příjmení] a obžalovaná, přičemž on do počítače obžalované vstupoval pouze ve dvou případech za situace, kdy na pracovišti z důvodu dovolené nebyly přítomny ani obžalovaná, ani [jméno] [příjmení]. Protože neuměl účtovat, nahrál svědek do systému alespoň příkazy, po návratu obžalované si tato vše zaúčtovala s paní [příjmení]. První z těchto případů byl, podle svědka, hned zpočátku pracovního poměru obžalované, druhý o něco později v období prázdnin. Zda do počítače obžalované vstupovala rovněž [jméno] [příjmení], svědek neví, ale předpokládá to. Svědek dále uvedl, že heslo ke vstupu do počítače obžalované znal, po návratu na svou původní pozici jej však již zapomněl, ví, že toto heslo bylo napsáno na lístku, on je už ale neznal. Pokud jde o výběry hotovosti v bance, pak byl svědek s obžalovanou přítomen asi ve třech případech, když poté už s ní do banky chodila spíše [jméno] [příjmení]. Běžně se vybírala částka kolem 50 000 Kč na úhradu cestovních příkazů, v jednom případě šlo o výběr částky mezi 100 000 Kč a 200 000 Kč pro pana [příjmení], přičemž v tomto případě byl svědek přítomen u výběru ještě s panem [příjmení], přesnou výši částky si však již nepamatuje, ani si nepamatuje, zda šlo o výběr z účtu [právnícká osoba] [anonymizováno] nebo [příjmení] [příjmení] [jméno]. Vybranou hotovost následně odnesli na finanční oddělení, přičemž svědek si již nevzpomíná, zda oproti jejímu předání obdrželi pokladní doklad, nicméně si myslím, že u tak vysoké hotovosti se nestalo, že by jim nebyl předán. Jak byly dále předávány tyto finanční prostředky, již svědek neví, pouze ví, že byl přítomen i nějaký věřitel pana [příjmení], pro kterého tyto peníze byly. Svědek rovněž ví, že po odchodu obžalované zjišťovala paní [příjmení] v jejím působení nedostatky a chyby a následně zjišťovala i další problémy, o co však přesně šlo, svědek neví. Samotnou obžalovanou pak svědek charakterizoval jako nepořádnou, které se ztrácely cestovní příkazy, a v důsledku jejího jednání se stávalo, že některé faktury byly propláceny i vícekrát, protože obžalovaná nenahrávala příkazy do systému tak často, jak měla. Sám svědek však cestovní příkazy nikdy neproplácel. Svědek rovněž popsal, že se stávalo, že obžalovaná vybírala finanční prostředky z trezoru, které následně dávala [jméno] [příjmení], aby je proplatila, až následně obžalovaná vystavovala doklad. V návaznosti na vyjádření obžalované ještě svědek poukázal na to, že při nástupu paní [příjmení] tuto měla paní obžalovaná zaučovat, avšak toto zaškolení neprobíhalo, jak mělo, protože se spíše napravovaly předchozí chyby a nedostatky v činnosti obžalované. Svědek rovněž poukázal na to, že do počítače obžalované sice vstupoval v době, kdy byla v poškozené společnosti zaměstnána, ale později už nikoliv, stejně jako tomu nebylo v období, kdy odcházela, když v té době už byla přítomna [jméno] [příjmení] a následně i paní [příjmení]. Pokud takto

vstupoval do počítače paní obžalované, bylo to pod jejím uživatelským jménem, avšak ještě v době, kdy znal její heslo.

11. Svědkyně [jméno] [příjmení] u hlavního líčení přiblížila své působení v poškozené [právnícká osoba] [anonymizováno] s tím, že na oddělení financí uvedené společnosti je zaměstnána od [datum], kdy zde nastoupila po ukončení studia, ještě předtím však v uvedené společnosti působila tzv. Brigádně. V době od svého nástupu do společnosti s obžalovanou spolupracovala tak, že v případě plateb z účtu kontrolovala správnost údajů dle dotčené faktury, oficiálně však obžalovanou nezastupovala, a to ani v situaci, že by obžalovaná nebyla přítomna v práci. Podle svědkyně rovněž nebyla osoba, se kterou by se měla obžalovaná zastupovat. Podle svědkyně přístupové heslo do trezoru znala pouze obžalované a svědkyně neví o tom, že by do trezoru vstupovaly jiné osoby, a to včetně pana [příjmení], podle svědkyně byl přístup do trezoru možný buďto se znalostí kódu nebo za současného odemčení dvěma klíči. [jméno] svědkyně pak přístupové heslo obdržela počátkem roku 2018, když obžalovaná byla v zaměstnání často nepřítomna z důvodu častých návštěv lékařů a v některých případech bylo potřeba vyplácet zálohy. V takovém případě svědkyně pouze vyplatila nutné finance, o čemž obžalovanou vždy vyrozuměla, nikdy nevystavovala žádný doklad s tím, že tyto doklady po svém návrtu vystavila obžalovaná. Toto byly, podle svědkyně, jediné případy, kdy vstupovala do pokladny, a i tyto případy byly vcelku ojedinělé. Svědkyně rovněž uvedla, že nepracovala ani na počítači obžalované, přičemž k tomuto neměla důvod a ani neznala přístupové heslo, ví však o tom, že v některých případech na počítači obžalované stahoval bankovní výpisy pan [celé jméno svědka], v případě, kdy obžalovaná nebyla v zaměstnání, přičemž svědkyně neví, zda se přihlašovala pod svým nebo pod jejím jménem. Svědkyně dále poukázala na to, že ona sama cestovní příkazy nikdy nevyplácela a neměla s nimi ani cokoliv společného, ví však, že při proplácení cestovních příkazů má být doklad vystaven až při předání peněz, nicméně podle svědkyně je možné, že vše bylo prováděno zpětně. V této souvislosti ví svědkyně pouze o tom, že si někteří lidé ztěžovali, že jim cestovní příkazy byly proplaceny později. Svědkyně se rovněž vyjádřila k zaučování nastupkyně obžalované paní [příjmení] s tím, že tuto obžalovaná zaškolovala jen velmi rychle a následně se svědkyně dozvěděla, že i v rámci tohoto zaškolení si obžalovaná měla částečně jen dodělávat své předchozí nedodělky. Obžalovaná se takto k zaškolení dostavovala pouze v rámci svých krátkodobých vycházek. Když si následně paní [příjmení] vše dávala dohromady, tak podle svědkyně, zjistila, že nesouhlasí skutečný stav pokladny se stavem účetním a následně paní [příjmení] začala zjišťovat problémy ve vztahu se [právnícká osoba] [příjmení] [jméno]. Ve vztahu k panu [příjmení] svědkyně potvrdila, že ví o výběru částky 125 000 Kč z pokladny [právnícká osoba] [příjmení] [jméno] s tím, že ona sama byla přítomna předání peněz v pokladně, u něhož byl rovněž pan [příjmení], pan [příjmení] a ještě jeden člověk. Podle svědkyně však téměř určitě byla takto předána pouze částka 125 000 Kč. Svědkyně rovněž poukázala na to, že si není vědoma, že by se pan [příjmení] častěji dostavoval do jejich kanceláře, případně se i s nimi bavil o různých tématech, přičemž pokud pan [příjmení] řešil nějaké finance, vždy to bylo přes pana [příjmení].

12. Svědkyně [jméno] [příjmení], účetní [právnícká osoba] [anonymizováno], která v této působí od března [rok], popsala způsob, jakým zpracovávala cestovní příkazy s tím, že po jejich zpracování je odevzdávala obžalované k vyplacení, přičemž tyto zpracovávala obvykle hned a v rámci tohoto nemívala problémy. Pokud jde o postup ze strany obžalované, k tomuto se svědkyně nebyla schopna blíže vyjádřit, když tento již s její činností nesouvisel. K dalším dotazům svědkyně uvedla, že v případě, že u cestovního příkazu nebyly veškeré zbytné podklady, mohlo se jeho zpracování zdržet, což ale byla doba řádově ve dnech, nedosahující ani jednoho týdne.

13. Se souhlasem obžalované i státní zástupkyně postupem podle § 211 odstavec 1 trestního řádu, případně § 211 odstavec 6 trestního řádu byly u hlavního líčení čteny protokoly o výslechu, případně úřední záznamy o podaném vysvětlení z přípravného řízení.

14. Takto se v rámci přípravného řízení vyjadřovaly jednotlivé osoby k pokladním dokladům, vyhotoveným k proplacení pracovních cest, tedy k proplacení tzv. cestovních příkazů. [jméno]

[příjmení] k tomuto uvedla, že na pracovní cestě byla v jednom případě, přičemž náhradu pracovní cesty obdržela od obžalované až se zpožděním a v hotovosti bez toho, aby podepsala doklad o převzetí. [jméno] [příjmení] pak uvedl, že náhradu za pracovní cestu ve výši 250 Euro neobdržel, poukazoval na zmatky v dokladech, v rámci kterých zřejmě i přesto převzetí této částky podepsal a pak tuto částku musel proplácet zaměstnavateli. [jméno] [příjmení] uvedl, že na pokladně poškozené společnosti náhradu cestovních nákladů neobdržel a o neproplacení cestovního příkazu se dozvěděl až později od svého zaměstnavatele. [jméno] [příjmení] pak rovněž uvedl, že náhrady cestovního nepřebíral, přičemž pokud bylo na dokladech uvedeno datum 31. 12., pak v takovéto dny nebýval ani v zaměstnání a rovněž podle něj nesouhlasila výše náhrady cestovního, poukazoval však rovněž na to, že obžalovaná obecně vyplácela náhrady z pracovních cest se zpožděním. [jméno] [příjmení] pak k proplacení cestovního příkazu uvedl, že tuto platbu obdržel až později od nástupkyně obžalované s tím, že platba byla vyplacena až po skončení pracovního poměru obžalované, která se ohledně této výplaty neustále vymlouvala. [příjmení] [jméno] [příjmení] uvedla, že náhrada pracovní cesty jí proplacena nebyla, neboť v takovém případě by na příslušném dokladu byl uveden její podpis. Stejně tak i [jméno] [příjmení] poukazoval na to, že pokud by převzal hotovost v rámci proplacení cestovního příkazu, podepsal by pokladní doklad a poukazoval i na to, že jemu předložený pokladní doklad ani nikdy neviděl.

15. Svědek [příjmení] [příjmení] se v rámci přípravného řízení vyjádřil ve vztahu k bodu 3) podané obžaloby, kdy poukazoval na to, že z jeho strany skutečně pro poškozenou společnost probíhaly nákupy u [právnícká osoba] [jméno], rovněž při nákupech vybíral z pokladny k nákupu zálohy. Svědek trval na tom, že vždy v takových případech dokládá veškeré nezbytné doklady na pokladnu k záúčtování a pokud mu v některém případě byla poskytnuta záloha, byl o tomto vystaven doklad a on následně po provedení transakce donesl na pokladnu fakturu, na základě které mu byl doplacen zbytek, tedy rozdíl mezi zálohou a konečnou cenou faktury. Pokud svědek přijal peníze, vždy podepsal i příslušný doklad. Po předložení příslušných dokladů pak svědek poukazoval na to, že zjevně podepsal doklad o převzetí zálohy, není mu ale zřejmé, proč je doložen další doklad, který jeho osobou nebyl ani podepsán, kdy vyloučil, že by v rozmezí několika dnů nakupoval shodné zboží u stejného dodavatele a za stejnou částku. Tímto jednáním obžalované, podle svědka, za situace, kdy ani není doložen doklad, který by dokazoval vrácení zálohy, musel být tak, že by naopak on sám měl doložit dvakrát částku 790 Kč k proplacení zaměstnavateli, a to i přesto, že svědek obžalované doklad o nákupu za dotčenou částku určitě předložil.

16. V rámci hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Součástí trestního spisu je takto trestní oznámení, podané jménem poškozené společnosti [právnícká osoba] zmocněncem [příjmení] [příjmení], přičemž v rámci tohoto trestního oznámení je popis zjištění ve vztahu k jednání obžalované v podstatě tak, jak je popisováno ve skutkové větě podané obžaloby. Podrobně je popsáno zjištění tzv. manka v pokladně poškozené společnosti, tedy jednání pod bodem 8) podané obžaloby, v rámci čehož je popsáno, jakým způsobem a jaké rozdíly v rámci měny v českých korunách i v Euroch byly v pokladně dohledány i jaké zde, dle účetních podkladů, měly být. Dále je v trestním oznámení popsáno zjištění ve vztahu k bodu 4) podané obžaloby, k němuž je konstatován výběr částky 200 000 Kč z účtu poškozené společnosti, proučtovaných jako úhrada faktury [právnícká osoba] [příjmení] [jméno] v hotovosti s tím, že v účetnictví [právnícká osoba] [příjmení] [jméno] však žádný záznam o úhradě podobné faktury veden není, stejně jako nebyla účtována žádná hotovost do pokladny této společnosti, ani se v podkladně zmíněných 200 000 Kč nenacházelo. Rozebrán je rovněž bod 5) podané obžaloby, kdy je poukazováno na čtyři výběry po 50 000 Kč z účtu poškozené společnosti a vykázání výdaje těchto částek z pokladny oproti závazkům poškozené společnosti bez reálné úhrady faktur s tím, že k výběru se vztahují dva pokladní doklady na částku 50 000 Kč a 150 000 Kč, nebyly však podepsány příjemcem hotovosti a proučtování těchto podkladů tak bylo pouze fiktivní. Ve vztahu k bodu 1) podané obžaloby je pak konstatováno, že k úhradě cestovních příkazů byly vybírány hotovostní částky, které však nebyly proplaceny příslušným osobám. Pokud byly vystaveny

výdajové pokladní doklady, nejsou příjemci podepsány. Stejně tak je poukazováno na další pokladní doklady bez příjemců, případně duplicitní doklad u [právnícká osoba] [jméno], tedy na body 2), 3) a 6) podané obžaloby, je poukazováno opět na vydání pokladních dokladů bez podpisů příjemců, které byly vedeny jako proúčtovány a proplacené. Stejně tak je poukazováno na neoprávněně proplacenou fakturu, kterými obžalovaná účtovala své služby, tedy na jednání pod bodem 7) podané obžaloby, kdy je konstatováno, že sama faktura musela být schválena k proplacení, k čemuž nedošlo, obžalovaná tak nebyla k proplacení oprávněna. V trestním oznámení je poukazováno i na to, že se poškozená společnost snažila opakovaně obžalovanou kontaktovat telefonicky, či elektronickou poštou, avšak na výzvy obžalovaná nereagovala.

17. Součástí trestního oznámení jako přílohy jsou výzva ze strany poškozené společnosti ve vztahu k obžalované k objasnění jednotlivých zjištěných nesrovnalostí, dále pracovní smlouva obžalované, podle níž obžalovaná měla být na pozici finanční specialista zaměstnána na dobu určitou od [datum] do [datum]. Další součástí přílohy trestního oznámení je předávací protokol pokladny, podepsaný obžalovanou i [jméno] [příjmení] k datu [datum] v čase 7.04 hodin, podle něhož byla hotovost v pokladně 37 276 Kč a 52,20 Euro. Na předávacím protokolu je ručně psaná poznámka ve znění, „Dlužím 1 000 Kč“ s podpisem obžalované. Součástí trestního oznámení je rovněž výpis detailního účetního deníku, případně hlavní knihy poškozené společnosti, z nichž jsou zřejmé pohyby jak v měně česká koruna, tak v měně amerického dolaru a eura, přičemž v případě českých korun se měla v pokladně nacházet částka 90 062 Kč a v případě měny euro částka 253,18 Euro. Součástí trestního oznámení jsou dále dva pokladní doklady, a to na příjmový, u něhož je uveden příjem částky 200 000 Kč z důvodu výběru z bankovního účtu pro IPB s datem k [datum] a dále výdajový ke shodnému datu a na shodnou částku, v jehož případě není důvod platby uveden, jako dodavatel je však uveden [právnícká osoba] a jsou zde uvedena čísla dodavatelské faktury a variabilního symbolu. Součástí trestního oznámení je dále výpis z účtu [číslo] u něhož je k [datum] uveden výběr částky 200 000 Kč v hotovosti. Dále jsou součástí trestního oznámení i doklady ohledně účetních pohybů v celkové částce 200 000 Kč ve čtyřech operacích po 50 000 Kč, v jednom případě zaučtovaných k [datum] a ve zbylých případech k [datum], tedy za měsíce únor a březen 2018. Součástí jsou dále výpisy ze saldo konta dle faktur u dodavatelů společnosti [právnícká osoba] a odpovídajícího saldo konta dle zákazníků a dokladů společnosti [právnícká osoba], z nichž je zřejmé, že v případě měsíce ledna 2018 údaje ohledně plateb při porovnání těchto dvou společností nesouhlasí právě o částku 200 000 Kč. V trestním oznámení pak byly doloženy i výdajové pokladní doklady na částky 150 000 Kč a 50 000 Kč s daty k [datum] a [datum], vystavené poškozenou společností, avšak bez udání důvodu platby a rovněž bez podpisů. V případě těchto pokladních dokladů, stejně jako v případě ostatních pokladních dokladů doložených v rámci trestního oznámení, je k osobě vystavitele vždy uvedena zkratka [anonymizováno]. Dle výpisu saldo konta dle účtu a dodavatele k účtu [číslo] jsou zřejmé účetní pohyby v částkách CZK i Euro na tomto účtu. Dále je doložen výdajový pokladní doklad s hlavičkou poškozené společnosti na částku 1 856 Kč, která měl být zaplacen k [datum], a to bez udání osoby příjemce a rovněž bez jakýchkoliv podpisů či uvedení důvodu platby. Dále jsou doloženy dva výdajové pokladní doklady na částku 790 Kč, opět s hlavičkou poškozené společnosti, přičemž v prvním případě je uveden dodavatel [právnícká osoba] s datem k [datum] s uvedením čísla dodavatelské faktury i variabilního symbolu, zatímco ve druhém případě jde o doklad bez uvedení dodavatele, avšak s důvodem platby popsáním jako záloha p. [příjmení] a s datem vyplacení k [datum], přičemž oba doklady jsou podepsány obžalovanou, avšak pouze druhý z dokladů značený jako záloha je podepsán i příjemcem. Doložena byla rovněž faktura vystavená společností [právnícká osoba] s uvedením jako maloobchodní prodej na částku 790 Kč s datem vystavení k [datum], obsahující rovněž výčet zboží. Dále jsou součástí trestního oznámení tři výdajové pokladní doklady na částky 910,04 Kč, 2 020 Kč a 5 434 Kč, opět s hlavičkou poškozené společnosti, kde jako důvod platby je uvedeno repre p. [příjmení], [anonymizováno], p. [příjmení] a hotovostní platby p. [příjmení], přičemž žádný z těchto pokladních dokladů není podepsán a je u nich uvedena poznámka, že byly zaučtovány, ale neproplaceny, kdy úhrada proběhla až dalšími doklady, přičemž doloženy jsou rovněž doklady,

kteří mají zmíněné částky dokládat a vysvětlovat. Dále je doložen výdajový pokladní doklad, opět s hlavičkou poškozené společnosti, u něhož je jako dodavatel uvedena obžalovaná, znějící na částku 9 584 Kč s datem úhrady k [datum], s uvedením čísel dodavatelské faktury i variabilního symbolu, opatřeny podpisy vydávající i přijímající osoby s tím, že v obou případech je takto doložen podpis obžalované. Doložena s trestním oznámením pak byla i samotná faktura, v rámci které obžalovaná poškozené společnosti výše uvedenou částku coby odměnu za své služby účtuje s tím, že datum uskutečněního plnění je uvedeno k [datum], datum vystavení k [datum] a datum splatnosti k [datum]. Současně je doložen i pokladní daňový doklad na shodnou částku s tím, že uvedené podklady jsou podepsány toliko vystavující osobou, a tedy obžalovanou. Ve vztahu k bodu 1) podané obžaloby jsou pak doloženy jednotlivé výdajové pokladní doklady ohledně každé z dotčených plateb, kde jsou uvedeny částky i data zaplacení, stejně jako jména osob příjemců a jako důvod platby vyúčtování cestovních příkazů s konkrétními čísly, vše je opět vedeno pod hlavičkou poškozené společnosti s tím, že žádný z těchto dokladů není podepsán. K tomuto byly doloženy i příslušné cestovní příkazy a vyúčtování pracovní cesty.

18. Nad rámec výše uvedených podkladů, dodaných poškozenou společností v rámci trestního oznámení, byly v rámci trestního řízení opatřeny ještě další doklady a listinné materiály. Ve vztahu k návštěvám lékaře obžalované byl doložen výpis zdravotních služeb u [obec] [anonymizováno] zdravotní pojišťovny za období od ledna [rok], z nichž jsou patrna jednotlivá data zdravotních úkonů s obžalovanou včetně popisu těchto zdravotních služeb. Posledním datem zdravotních úkonů v měsíci lednu [rok] je [datum], po němž následuje až datum [datum] a poté [datum], v měsíci březnu jsou pak zaznamenána data [datum], [datum] a [datum].

19. Ve vztahu k bodu 4) podané obžaloby jsou doloženy pokyny elektronickou poštou ze strany [jméno] [příjmení] příjemcům [jméno] [příjmení], oddělení finance a obžalované a v kopii rovněž [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] s datem k [datum], které zahrnují pokyn k úhradě částky 145 000 Kč převodem z účtu panu [příjmení] a dále připravit hotovost 125 000 Kč z pokladny IPB a výdajový doklad k proplacení uvedené částky panu [příjmení]. Obdobně je pak i formulován pokyn [jméno] [příjmení] zasláný [jméno] [příjmení] a v kopii [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ohledně sdělení, že [právnická osoba] uhradí v hotovosti 125 000 Kč panu [příjmení]. Doložen je rovněž pokladní doklad ohledně výběru částky 125 000 Kč ze dne [datum] a výpis z účtu [číslo] dokládající rovněž výběr této částky 125 000 Kč dne [datum] a v případě shodného dne je pak ve výpisu z účtu doložen i záznam o finanční transakci odchozí platby 145 000 Kč. Dále jsou v této souvislosti doloženy i příjmový pokladní doklad na částku 125 000 Kč s hlavičkou společnosti [právnická osoba] s uvedením data platby [datum], podepsaný obžalovanou a výdajový pokladní doklad na shodnou částku a pod shodnou hlavičkou s uvedením data platby k [datum], pod nímž je rukou dopsáno, „ [příjmení] [jméno] [příjmení] dne [datum]“ a vlastnoruční podpis jmenovaného.

20. Dále byly v této věci doloženy podklady týkající se pracovní náplně a činnosti obžalované v podobě vyjádření poškozené společnosti, za kterou se vyjadřuje [jméno] [příjmení] mimo jiné i tak, že dohoda o hmotné odpovědnosti nebyla sjednána s obžalovanou, byla rovněž doložena kolektivní smlouva poškozené a popisy pracovní činnosti jak obžalované, tak i [jméno] [příjmení], z něhož je zřejmé, že tyto dvě pracovnice neměly shodnou náplň své práce. Doloženy byly rovněž znění interních norem poškozené společnosti.

21. [příjmení] z účtu po částkách 50 000 Kč účtované k [datum], [datum], [datum] a [datum] jsou doloženy výpisem z účtu [číslo] poškozené společnosti. Doložen je rovněž výpis z kurzovního lístku za období od [datum] do [datum] ve vztahu měny Euro k měně CZK. Součástí trestního spisu jsou dále pokladní doklady, cestovní příkazy a vyúčtování pracovních cest ve vztahu k nákladům dalších osob, přímo nesouvisejících s touto trestní věcí.

22. Ve vztahu k osobě obžalované pak byl doložen kompletní přehled její docházky s uvedením data i času příchodu i odchodu za dobu trvání jejího pracovního poměru u poškozené společnosti.

Zřejmá je tak i docházka v průběhu měsíce března 2018 s tím, že posledním dnem v rámci docházky obžalované je datum [datum], kdy na pracoviště opakovaně přicházela bez značení následného odchodu, který je uveden pouze v jednom případě. Doložena je i kopie kalendáře s uvedením počtu hodin za dny 3. až [datum] s vysvětlivkou v rámci průvodního dopisu manažera poškozené [právnícká osoba] [příjmení], který uvádí, že jde o záznam stolního kalendáře obsahujícího zápisy účasti obžalované u poškozené společnosti. Průchody obžalované přes vrátnici, podle jmenovaného, nebyly zaznamenávány vzhledem k tomu, že obžalovaná byla stále vedena jako zaměstnanec společnosti.

23. Dále jsou součástí spisu vysvětlení elektronickou poštou ze strany poškozené společnosti s doložením dokladu o výběru z účtu společnosti [právnícká osoba] v částkách 200 000 Kč [datum] a dále 125 000 Kč z účtu [právnícká osoba] k datu [datum]. Doloženo je i písemné vyjádření poškozené společnosti, z něhož vyplývá zejména to, že uživatelé mají přiděleno své uživatelské jméno a mají heslo pro přístup do počítačového systému poškozené společnosti, kdy v případě obžalované bylo uživatelské jméno [anonymizováno] s tím, že je uvedeno i uživatelské jméno dalších osob, a to paní [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a dále pana [příjmení], které je vždy odlišné od uživatelského jména obžalované. V případě vystavení dokladu je osoba vystavující na něm uvedena a v případě odúčtování dokladu i bez uvedení změny a novém zaúčtování je pak uvedena taková osoba jako poslední účtovatel. Takto je uvedeno, že do modulu peněžní prostředky měla osobně vstupovat i [jméno] [příjmení], která je pod uvedeným vyjádřením podepsána, když jako hlavní účetní opravovala chyby obžalované, na které při kontrolách narazila. Dle sdělení [jméno] [příjmení] byly v rámci poškozené společnosti vyžadovány jak heslo při přihlášení do počítače, tak i heslo při vstupu do programu [anonymizováno], která musela být rozdílná, přičemž hesla bylo možno v případě zaměstnanců poškozené společnosti měnit dle uvážení bez nutnosti asistence informatika, což se týkalo obou zmíněných hesel.

24. Poškozenou společností pak byly doloženy rovněž doklady o výplatách mezd, příp. o výplatách dalších pokladních dokladů, které byly původně vystaveny obžalovanou, ale nebyly fakticky proplaceny. Součástí trestního spisu je jednak jako samostatná příloha svazek finančního šetření k osobě obžalované, mapující její finanční situaci, v rámci čehož nebyl dohledán hodnotnější majetek, který by nebyl zatížen v rámci závazků obžalované, byly mapovány aktivity obžalované v rámci výdělečné činnosti či vedení v evidenci úřadu práce a konstatovány exekuce vedené na obžalovanou i jejího manžela s tím, že v době zpracovávání finančních šetření nebyla zjištěna insolvence k osobě obžalované. V rámci zjišťování majetkových poměrů obžalované bylo doloženo rovněž uznání dluhu ze dne [datum], v rámci něhož obžalovaná oznámila závazek ve výši 200 000 Kč vůči [jméno] [příjmení], který se zavazuje uhradit do [datum] v plné výši. Ve vztahu k majetku obžalované je doloženo sdělení [anonymizováno] úřadu pro Moravskoslezský kraj ohledně výše nedoplatku obžalované přesahující částku 100 000 Kč či oznámení o postoupení pohledávky ze strany [právnícká osoba]. Doložena byla rovněž smlouva o podnikatelském úvěru v celkové částce 700 000 Kč mezi obžalovanou jako dlužníkem a společností [právnícká osoba] jako věřitelem ze dne [datum].

25. Přechinu zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo si присvojí cizí věc, která mu byla svěřena a způsobí tak na cizím majetku větší škodu, již je nutno podle § 138 odstavec 1 trestního zákoníku, účinného v době spáchání činu, tedy v letech 2017 a 2018, rozumět škodu ve výši nejméně 50 000 Kč.

26. Obžalovaná [celé jméno obžalované] v rámci hlavního líčení, obdobně jako již v průběhu přípravného řízení, vesměs popírala, že by se dopustila jednání, popisovaného ve skutkové větě obžaloby tak, jak je podrobněji výše rozepsáno. Ostatní provedené důkazy v rámci hlavního líčení, rovněž podrobněji rozepsané výše, však obžalovanou ze spáchaného jednání usvědčují s výjimkou jednání popisovaného pod bodem 1) podané obžaloby.

27. Pokud jde o bod 1) podané obžaloby, již v rámci podaného trestního oznámení byly doloženy kopie výdajových pokladních dokladů, které nebyly podepsány příjemci, přičemž kopiemi těchto dokladů i doprovodnými kopiemi cestovních příkazů a jejich vyúčtování je jednoznačně doloženo, že se uvedené pokladní doklady týkaly právě proplácení cestovních příkazů osob, na uvedených dokladech jmenovaných. Že uvedené cestovní příkazy nebyly dotčeným osobám proplaceny, vyplývá i z jednotlivých výpovědí či vyjádření jednotlivých pracovníků poškozené společnosti [právnícká osoba], které byly v průběhu hlavního líčení čteny, když tito oprávnění příjemci náhrad pracovních cest ve všech případech potvrdili, že obžalovaná jim peníze nevyplatila i přesto, že k takové výplatě byl již vystaven výdajový pokladní doklad. Skutečnost, že dotčené cestovní příkazy nebyly proplaceny, vyplývá i z podaného trestního oznámení, či výpovědi svědkyně [příjmení] u hlavního líčení. [jméno] obžalovaná se v případě tohoto bodu vyjadřovala spíše neurčitě, kdy poukazovala na to, že v případě proplácení cestovních náhrad mívala již výdajové pokladní doklady ohledně takového proplácení připraveny dopředu ještě před jejich proplácením a připustila, že je možné, že uvedené doklady ještě proplaceny skutečně nebyly s tím, že příjemci cestovních náhrad si pro ně zřejmě zatím nepřišli. Jak tedy dokládají výše uvedené důkazy a připustila to i sama obžalovaná, tato v případě osob, uvedených v bodě 1) podané obžaloby, vystavila dopředu výdajové pokladní doklady, dokládající proplácení cestovních náhrad v hotovosti i přesto, že ve skutečnosti finanční hotovost jako úhradu takových cestovních nákladů dotčeným osobám neproplatila. Jak ovšem uvedla sama obžalovaná, v rámci proplácení cestovních příkazů často postupovala tak, že výdajové pokladní doklady již dopředu připravila a vytiskla, případně je takto již měla i nachystané na hromádce, a až následně řešila jejich faktické vyplácení, k němuž tak teoreticky mohlo dojít i s větším časovým odstupem. Že takto skutečně obžalovaná postupovala, i když takovýto postup byl špatný a mohl vést ke zmatkům při vedení pokladny, potvrdila u hlavního líčení i svědkyně [příjmení], částečně na toto poukazovali i svědci [příjmení], která uvedla, že obžalovaná skutečně takovýto postup mohla v případě cestovních příkazů mít, a [celé jméno svědka], který poukazoval na nepořádek ve vedení cestovních příkazů ze strany obžalované s tím, že se stávalo, že se obžalované ztrácely i samotné cestovní příkazy. Nato, že obžalovaná byla nepořádná a nedůsledná, ať už při vystavování dokladů či účtování, případně i při organizaci práce a ukládání podkladů, poukazovali v rámci svých výpovědí prakticky všichni vyslechnutí svědci. Někteří ze svědků, jako svědek [příjmení] či svědek [celé jméno svědka], pak poukazovali na to, že v důsledku nepořádnosti obžalované docházelo i k tomu, že se některé faktury proplácely dvakrát a pak se to muselo s dodavatelem následně řešit. S přihlédnutím k výše uvedené výpovědi obžalované, ale i jednotlivých svědků, pak nelze vyloučit situace, kdy by obžalovaná skutečně dopředu vystavovala výdajové pokladní doklady prokazující výplatu cestovních náhrad oprávněným osobám bez toho, aby fakticky takové cestovní náhrady proplatila, a až následně by tyto osoby volala a prováděla faktické úhrady cestovních nákladů, tedy až dodatečně a v jiném datu, než jaké bylo uvedeno na výdajových pokladních dokladech. S přihlédnutím k nesystematičnosti postupu obžalované a nepořádku, který měla při práci i na pracovišti, by se pak mohlo stát, že by v některých případech cestovní náhrady i přes vystavené výdajové pokladní doklady fakticky neproplatila a doklady založila i bez faktického provedení takovéto platby. Za daných okolností by se nepochybně jednalo o významné pochybení obžalované, toto by nicméně bylo způsobeno její nepořádností a nedbalostí a nikoliv záměrem sebe obohatit. Na to, že se celé jednání obžalované ohledně proplácení cestovních příkazů jeví spíše jako její nedůslednost a nepořádnost, ostatně v rámci své výpovědi u hlavního líčení opakovaně poukazovala i svědkyně [příjmení]. Aktuálně pak již není možno dohledat, a to i s přihlédnutím k tomu, jak i poté obžalovaná jednala a jak předávala pokladnu své nástupkyni, zda uvedené částky, které měly být proplaceny jako náhrada cestovních výdajů, byly z pokladny obžalovanou odebrány, anebo v těchto v případech obžalovaná vůbec do pokladny nešla a výdaje z pokladny byly pouze formální v podobě uvedených výdajových pokladních dokladů. I když v tomto případě skutečně mohlo být jednání obžalované takové, že by odebírala finanční hotovost z pokladny a toto své jednání pouze zakrývala vydáváním pokladních dokladů ohledně proplácení cestovních náhrad, není s ohledem na popsanou důkazní situaci

možno konstatovat jako jednoznačně prokázané, že by obžalovaná takto skutečně jednala a finanční prostředky z pokladny odebrala a že se nejednalo toliko o pochybení způsobené pouze nepořádností a nedůsledností obžalované.

28. Za daných okolností, když v případě bodu 1) podané obžaloby nebylo možno prokázat, že jde o zaviněné jednání obžalované v podobě úmyslného zavinění ve smyslu § 15 trestního zákoníku, nemůže být ani konstatováno, že by obžalovaná svým jednáním pod bodem 1) v podané obžalobě mohla naplnit znaky přečinu zpronevěry ve smyslu § 206 trestního zákoníku, k jehož naplnění je třeba úmyslné zavinění, a rovněž nemůže být jednoznačně konstatováno faktické způsobení škody přisvojením si cizích finančních prostředků, neboť v případě tohoto bodu obžaloby takové skutečnosti nebylo možno spolehlivěji prokázat. Za daných okolností proto soudu nezbylo, než postupem podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprostit obžalovanou podané obžaloby, a to výhradně pokud jde o její bod 1).

29. Poněkud odlišná však již je situace pod bodem 2) podané obžaloby. Dokladem ze dne [datum] na částku 1 856 Kč, jehož kopie je založena v trestním spise, je doloženo, že obžalovaná takovýto doklad skutečně vystavila a pokud jde o výdajový pokladní doklad, znamená to, že uvedenou finanční hotovost z pokladny odebrala. Jestliže však na daném dokladu není uveden ani důvod jeho vydání a tedy důvod platby, ale ani osoba příjemce či jakékoliv údaje umožňující identifikaci platby či alespoň důvod výběru částky z pokladny a ani sama obžalovaná nebyla schopna v hlavním líčení důvod vystavení takového dokladu vysvětlit, pak ani není jasnější důvod, proč vlastně obžalovaná uvedenou hotovost z pokladny vybírala. V tomto případě se již jednání obžalované nejeví toliko jako možná její nepořádnost či nesystematičnost, jako tomu bylo v případě bodu 1) podané obžaloby, kdy i o ostatní svědci potvrdovali, že obžalovaná skutečně již dopředu vystavovala doklady ohledně výplaty cestovních náhrad. K vystavení podobného dokladu fakticky nebyl jakýkoliv důvod, a pokud tedy obžalovaná bezdůvodně dotčenou částku z pokladny vybrala, učinila tak svévolně a tuto částku z majetku poškozené společnosti [právnícká osoba] si tak neoprávněně přisvojila.

30. Obdobná je pak i situace v případě bodu 3) podané obžaloby. [jméno] obžalovaná v případě tohoto bodu v rámci své obhajoby vypovídala rozporuplně, když nejprve se hájila tím, že jde v případě prvního dokladu ohledně částky 790 Kč k úhradě pro [právnícká osoba] [jméno] o poskytnutí zálohy a v případě druhého doklady je náklad proti této záloze. Takovéto vysvětlení obžalované však postrádá logiku, jak již na to poukazovala i svědkyně [příjmení], případně v přípravném řízení i svědek [příjmení], neboť v takovém případě by [jméno] [příjmení] pro úhradu částky 790 Kč u firmy [příjmení] [jméno], která je doložena i příslušným daňovým dokladem, byla poskytnuta záloha, kterou by [příjmení] [příjmení] převzal a s odstupem několika málo dní by mu byla poskytnuta zcela shodná částka i přesto, že podle daňového dokladu [právnícká osoba] [jméno] již nad rámec poskytnuté zálohy nebylo potřeba cokoli dalšího doplácet. Nebyl tedy jakýkoliv důvod [jméno] [příjmení] vyplácet znova shodnou částku, jako už v rámci poskytnuté zálohy, přičemž i sám svědek [příjmení] již v přípravném řízení poukázal na to, že je vyloučeno, aby zcela shodnou platbu hradil v rozmezí tak málo dní hned ve dvou případech. Po předstření své předchozí výpovědi z přípravného řízení, kdy poukazovala na to, že v daném případě mohla finanční prostředky v rámci zálohy místo ní panu [příjmení] předat [jméno] [příjmení], platba však nebyla záúčtována a jestliže obžalovaná neměla potvrzeno převzetí, mohla panu [příjmení] takto předat peníze dvakrát, obžalovaná uváděla, že mohla nastat i tato varianta a nebyla schopna jednoznačněji vysvětlit, jak vlastně k vydání dvou dokladů ohledně jedné platby mohlo dojít. Je však nutno poukázat na to, že ani druhá verze obžalované, prezentovaná již v přípravném řízení, není věrohodná, když je vyvrácena výpovědí svědka [příjmení] z přípravného řízení, z níž vyplývá, že svědek převzal z pokladny platbu za zboží u firmy [příjmení] [jméno] pouze jedenkrát a pokud vyloučil, že by v rozmezí několika málo dnů u stejné firmy platil shodné zboží ve stejné částce ve dvou případech, neměl by absolutně žádný důvod přebírat dvakrát na pokladně shodnou částku. Navíc, pokud by obžalovaná skutečně podruhé svědku [příjmení] vydávala onu hotovost a vystavila

i výdajový pokladní doklad, který je v trestním spise doložen, nelze pochopit, proč by zároveň při přivzetí uvedené hotovosti jmenovaný svědek takovýto pokladní doklad nepodepsal. Soud tedy nepovažuje, s ohledem na popsanou důkazní situaci, za uvěřitelné, že by obžalovaná druhý pokladní doklad vyhotovila skutečně v souvislosti s tím, že předala finanční hotovost [jméno] [příjmení], přičemž za daných okolností tak ani neměla jakýkoliv jiný důvod uvedený doklad vyhotovovat, než ten, aby jím opět kryla neoprávněný výběr z pokladny, který by tak byl z její strany svévolný a jehož provedením by si opět obžalovaná finanční prostředky poškozené společnosti neoprávněně přisvojila.

31. Ve vztahu k bodu 4) podané obžaloby se obžalovaná hájila tím, že z pokynu jednatele poškozené [právnícká osoba] [příjmení] vybrala z účtu poškozené společnosti [právnícká osoba] částku 200 000 Kč, kterou měl být uhrazen závazek vůči dceřiné společnosti [právnícká osoba], kdy takto uvedená hotovost měla být převedena do dispozice uvedené společnosti, avšak fakticky se z uvedených finančních prostředků měl uhradit dluh jednomu z dodavatelů poškozené společnosti, a to společnosti, kterou zastupoval [jméno] [příjmení], jemuž tak podle obžalované měla být předána částka kolem 150 000 Kč a zbytek peněz měl zůstat na pokladně za účelem dalších výběrů, které jednatel [příjmení] v rámci poškozené společnosti měl. Částečně je v tomto směru obhajoba obžalované potvrzována i výpovědí svědka [příjmení] u hlavního líčení, když tento popisoval obdobný způsob postupu při úhradě části dluhu jeho společnosti [právnícká osoba], trval na tom, že mu jednatelem poškozené [právnícká osoba] [příjmení] byla předána částka přesně 150 000 Kč, která však byla rozdělena na částky 125 000 Kč a 25 000 Kč z důvodu, že on sám pak musel finanční hotovost předat dvěma svým věřitelům, zároveň tento svědek uváděl, že [jméno] [příjmení] uvedenou částku předávala přímo obžalovaná, která ji vytáhla z obálky banky, v níž však ještě nějaké finanční prostředky zůstaly.

32. Tyto výpovědi jsou však v rozporu s výpověďmi svědků [jméno] [příjmení] a částečně i Ing. [jméno] [příjmení], kteří uváděli, že ve vztahu k úhradě dluhu [právnícká osoba] [příjmení] šlo o výběr částky do 150 000 Kč s tím, že zřejmě se jednalo o částku 125 000 Kč, přičemž podle svědka [příjmení], který osobně daný výběr prováděl, byly prostředky vybrány z účtu společnosti [právnícká osoba]. Ani jeden z uvedených svědků přitom nepopsal, že by transakce měla probíhat takovým způsobem, jaký popisovala obžalovaná, a tedy že by nejprve měly být finanční prostředky převáděny ze společnosti [právnícká osoba] na společnost [právnícká osoba] a až u tohoto účtu po jejich výběru, předávány panu [příjmení]. V tomto směru jsou výpovědi svědků v souladu rovněž s výpovědí svědkyně [příjmení], která potvrdila, že byla vybírána a panu [příjmení] placena toliko částka 125 000 Kč a nikoliv více, přičemž tento výběr byl realizován [datum]. Svědkyně vyloučila, že by v případě uvedené transakce měly být jakkoliv převáděny či vybírány finanční prostředky z účtu společnosti [právnícká osoba], neboť celá záležitost se týkala společnosti [právnícká osoba]. Svědkyně rovněž vysvětlovala, proč není možné, aby obžalovaná vybrala finanční prostředky z účtu poškozené společnosti [právnícká osoba] a následně je předala do společnosti [právnícká osoba], protože pokladnu této společnosti má na starosti pouze [jméno] [příjmení], jemuž by tak uvedené finanční prostředky musela předat, a který, podle svědkyně, takovýto postup vyloučil, nehledě na to, že by v daném případě musel být doložen i příslušný pokladní doklad, který však neexistuje.

33. Už ze samotné logiky věci se i při odhlédnutí od výpovědí zmíněných tří svědků jeví postup, popisovaný obžalovanou a potažmo i svědkem [příjmení], jako nepravděpodobný. Není zřejmé, proč by měla být představiteli uvedených společností hrazena část závazků vůči [jméno] [příjmení] takto komplikovaným způsobem, že by se finanční prostředky nejprve převáděly ze [právnícká osoba] [anonymizováno] na [právnícká osoba] [příjmení] [jméno] a až takto by se následně [jméno] [příjmení] vyplácely. I pokud by k něčemu takovému došlo, dalo by se spíše předpokládat, že vše bude realizováno bezhotovostním převodem z účtu na účet mezi společnostmi [anonymizována dvě slova] a [příjmení] [příjmení] [jméno], jak podotýkala i svědkyně [příjmení] u hlavního líčení, když obě tyto společnosti bankovním účtem disponovaly. Je naprosto nelogické, aby z účtu [právnícká osoba] [anonymizováno] byly v hotovosti vybrány finanční prostředky, které by

následně byly předány oprávněné osobě za [právnícká osoba] [příjmení] [jméno], poté vloženy na účet této společnosti a z něj opětovně vybírány, to vše v rozmezí osmi dnů, když výběr hotovosti z účtu poškozené společnosti měl být k [datum] a výběr hotovosti z účtu [právnícká osoba] [příjmení] [jméno] ke dni [datum]. [jméno] obžalovaná navíc nebyla schopna jednoznačněji vysvětlit, proč se vlastně tímto složitým způsobem převáděla vyšší částka, než jaká měla být nakonec vyplacena [jméno] [příjmení] a proč se také v den úhrady finanční hotovosti [jméno] [příjmení] více peněz vybíralo z účtu a vkládalo zpět do pokladny poškozené společnosti, případně jakým způsobem přesně mohl být tento zbytek finančních prostředků použit.

34. Naznačená obhajoba obžalované je prak vyvracena rovněž listinnými důkazy, které plně podporují výpovědi svědků [příjmení], [příjmení] či [příjmení]. Z tiskopisu textu elektronické pošty tak, jak je rozepsáno výše v tomto odůvodnění, jednoznačně vyplývá, že byl osobami jednajícími za poškozenou společnost i její dceřinou společnost, tedy ze strany [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], dán pokyn k úhradě částky právě 125 000 Kč, přičemž ve zprávách elektronické pošty obou jmenovaných je vždy uváděn pokyn k úhradě právě této částky a není zmiňována jakákoliv manipulace s vyšší hotovostí. Z textu elektronické pošty [jméno] [příjmení] je pak výslovně uváděno to, že hotovost má být hrazena z prostředků společnosti [právnícká osoba]. Doloženy byly dále i doklady ohledně výběru částky právě 125 000 Kč z účtu společnosti [právnícká osoba], a to pokladním dokladem a výpisem z účtu uvedené společnosti, přičemž tato částka byla vybrána z účtu [datum], a podle poznámky napsané na výdajovém pokladním dokladu ručně [jméno] [příjmení] byla tomuto předána dne [datum]. Naproti tomu je pak doložen výběr částky 200 000 Kč z účtu poškozené společnosti [právnícká osoba] přímo výpisem z tohoto účtu, a to ke dni [datum], přičemž podle výše popsaných pokladních dokladů obžalovaná dne [datum] nejprve vložila takto vybranou hotovost 200 000 Kč do pokladny společnosti [právnícká osoba] a následně ji téhož dne z pokladny vydala do společnosti [právnícká osoba]. Že uvedenou finanční hotovost vybírala právě obžalovaná z účtu poškozené společnosti je doloženo pokladním dokladem ohledně výběru částky 200 000 Kč z [datum], na němž je uvedeno, že výběr prováděla obžalovaná společně s Ing. [celé jméno svědka]. Doložen je i výpis tzv. saldo konta obou dotčených společností, tedy [právnícká osoba] a [právnícká osoba], z něhož je zřejmé, že údaje za měsíc leden 2018 v rámci těchto společností ve vztahu k sobě navzájem nesouhlasí a rozdíl je právě ve výši 200 000 Kč, což dokládá, že zmíněná částka 200 000 Kč do společnosti [právnícká osoba] od poškozené společnosti nikdy nebyla dodána, a to ani v případě následujícího měsíce, tedy února 2018, když v tomto případě již opět veškeré údaje u obou společností odpovídají.

35. Je tak možno zrekapitulovat, že je doloženo jednotlivými výpověďmi, popsanými výše, i listinnými důkazy, že obžalovaná dne [datum] vybrala z účtu společnosti částku 200 000 Kč, kterou následující den účetně vložila do pokladny této společnosti, když je otázkou, proč ji do pokladny nevložíla již v den výběru a kde se vlastně teoreticky měla v rámci pracoviště obžalované tato částka pohybovat, a ještě téhož dne [datum] ji z pokladny poškozené společnosti zase vybrala, aniž by byla schopna doložit jakýkoliv doklad o tom, co s touto částkou vlastně následně udělala. Že by ji předala komukoliv ze společnosti [právnícká osoba] tak, jak je uvedeno na výdajovém pokladním dokladu, nebylo doloženo jediným podkladem, vyloučila to svědkyně [příjmení] a nepotvrdil to ani svědek [příjmení], který měl být jako jediný oprávněn za uvedenou společnost hotovost převzít. Naopak ve vztahu k úhradě dluhu společnosti [právnícká osoba] [jméno] [příjmení] je doloženo listinnými důkazy a potvrzují to i výše jmenovaní svědci, že na základě pokynu [jméno] [příjmení] a následně [jméno] [příjmení], daného elektronickou poštou, vybral [jméno] [příjmení] ve [právnícká osoba] [celé jméno svědka] částku 125 000 Kč z účtu společnosti [právnícká osoba] přesně tak, jak jim bylo elektronickou poštou uloženo, a to až [datum], obžalovanou byla tato částka vložena do pokladny společnosti [právnícká osoba] a následně z této vydána osobně do rukou [jméno] [příjmení] dne [datum]. Na pokladních dokladech ohledně přijetí a výdaje uvedené částky do a z pokladny [právnícká osoba] je uvedeno datum [datum], nicméně s ohledem na datum výběru finanční hotovosti i ručně napsaný doklad o převzetí [jméno] [příjmení] je zřejmé, že toto datum

nemůže odpovídat a muselo být obžalovanou nesprávně označeno, neboť ke vkladu do pokladny by muselo dojít ještě před výběrem z bankovního účtu této částky a navíc by se ani neshodoval den vydání uvedené částky z pokladny s podpisem a ručně psanou poznámkou [jméno] [příjmení] a s tím, co k době od výběru z pokladny do předání jmenovanému uváděli jednotliví svědci.

36. Je tedy zřejmé, že obžalovaná neměla žádný pokyn ani důvod vybírat z účtu společnosti [právnícká osoba] dne [datum] finanční hotovost 200 000 Kč, a pokud ji vybrala, činila tak svévolně, s částkou navíc nakládala jinak, než ve prospěch majitele této částky, kterým byla poškozená společnost a popsáním způsobem si tak obžalovaná uvedenou hotovost z majetku poškozené společnosti přisvojila. Z výpovědí jednotlivých svědků v rámci poškozené společnosti tak, jak je výše podrobněji rozepsáno, je zřejmé, že výběry hotovosti v takovéto částce byly značně neobvyklé a byly skutečně pouze ojedinělé případy, kdy k něčemu takovému docházelo, přičemž zejména z výpovědí svědků [příjmení] či [příjmení] vyplývá, že pokud by obžalovaná jakoukoliv finanční hotovost vybírala z účtu poškozené společnosti, musela to dopředu oznamovat, což se zjevně v tomto případě ani nestalo.

37. Pokud svědek [příjmení] ku prospěchu obžalované poukázal na určité podivné praktiky v rámci poškozené společnosti, kdy různé osoby měly přístup do jejího trezoru, případně měly probíhat podivné přesuny prostředků mezi poškozenou společností a její dceřinou společností, tak je nutno poukázat na to, že celkově výpověď svědka [příjmení] v porovnání s ostatními důkazy, a to i důkazy listinnými, nepůsobí věrohodně, navíc pokud svědek popisoval, jak dobře znal poměry v poškozené společnosti, když zejména v pokladně s jejími pracovníky, tedy obžalovanou a [jméno] [příjmení], trávil hodně času i neformálními hovory, pak je v tomto směru výpověď svědka vyvrácena mimo jiné i výpovědí právě svědkyně [příjmení], která trvala na tom, že [jméno] [příjmení] do kanceláře pokladny v žádném případě častěji nedocházel a určitě se s ní a obžalovanou nějakým zásadnějším způsobem nebavil.

38. V každém případě, s ohledem na výše uvedené, soud musel obhajobu obžalované vyhodnotit jako nevěrohodnou a shledal, že částku 200 000 Kč obžalovaná vybrala dne [datum] neoprávněně a svévolně a s touto zjevně naložila způsobem toliko dle svého vlastního uvážení, čímž si ji fakticky z majetku svého zaměstnavatele přisvojila a až následně se snažila tuto skutečnost krýt vystavením pokladních dokladů, podle kterých byla částka převedena na [právnícká osoba] [příjmení] [jméno], přestože toto vůbec neodpovídalo skutečnosti.

39. Ve vztahu k bodu 5) podané obžaloby obžalovaná namítala, že pokladní doklady ohledně výdaje částek 50 000 Kč a 150 000 Kč z pokladny poškozené společnosti ona sama nevystavovala, přičemž jinak nebyla schopna k celé záležitosti nic bližšího uvést s tím, že do pokladny poškozené společnosti se běžně vybírala finanční hotovost, a takovéto finanční prostředky obvykle vybírala ona sama ve společnosti další osoby. Dále obžalovaná poukazovala na to, že přístupové údaje do jejího počítače znala rovněž [jméno] [příjmení], s níž sdílela kancelář, a [celé jméno svědka], který do kanceláře často docházel.

40. Obhajoba obžalované je však v tomto směru vyvrácena výpovědí svědkyně [příjmení], která tak jak je výše v tomto odůvodnění podrobně rozepsáno, podrobně vysvětlila, jak odhalila nesoulad na účtu, který měl vykazovat nulovou hodnotu, coby úvodní problém s obžalovanou v době, kdy tato poškozenou společnost opouštěla, přičemž svědkyně vysvětlila, že to byla právě obžalovaná, kdo na její podnět celou záležitost následně řešil a tedy kdo musel vystavit pokladní doklady a tyto zaúčtovat na závazkový účet přesto, že nebyly žádné závazky poškozené společnosti, které by takovými operacemi byly uspokojeny. V rámci listinných důkazů pak není jakýkoli podklad ohledně toho, na úhradu jakých závazků by dotčené platby měly směřovat. Žádné údaje, ohledně kterých by bylo možno identifikovat uvedené platby, ostatně nejsou uvedeny ani na samotných doložených kopiích výdajových pokladních dokladů. Samotné výběry částky 50 000 Kč ve čtyřech případech z účtu poškozené společnosti jsou pak doloženy výpisem z účtu této společnosti. Jak je přitom zřejmé z výpovědí svědků [příjmení] či [příjmení], v případě výběru z účtu do pokladny poškozené

společnosti v podobných částkách nebylo potřeba specifického povolení, osoba, která měla na starosti pokladnu, což byla v dotčeném období právě obžalovaná, jen měla výběr hotovosti z účtu dopředu oznámit, aniž by musela podrobně zdůvodňovat, proč vlastně takový výběr bude činit.

41. Z listinných důkazů i výpovědi svědkyně [příjmení] je zřejmé, že obžalovaná skutečně ve čtyřech případech vybrala částku 50 000 Kč z účtu poškozené společnosti, kterou následně zanesla do pokladny této společnosti, přičemž následně s nimi bylo naloženo nezjištěným způsobem, který obžalovaná nebyla schopna vysvětlit ani doložit. Lze tak předpokládat, že finanční prostředky, pokud je vůbec obžalovaná do pokladny poškozené společnosti vložila, opětovně vyňala a naložila s nimi nikoli v rámci zájmu poškozené společnosti, čímž si je fakticky přisvojila, k čemuž pak pouze jako krytí vystavila výdajové pokladní doklady, které následně na základě upozornění ze strany [jméno] [příjmení] zaúčtovala na závazkový účet poškozené společnosti tak, aby se celá operace jevila jako oprávněná transakce v rámci úhrady závazků poškozené společnosti, přestože žádné závazky, které by takto byly hrazeny, fakticky nebyly.

42. Pokud se obžalovaná hájila tím, že výdajové pokladní doklady nevystavovala a neví, o jaké transakce se jedná, a zároveň naznačovala, že tyto transakce mohla účtovat jiná osoba jako [jméno] [příjmení] či [celé jméno svědka], pak je nutno poukázat na výpověď svědkyně [příjmení], podle které obžalovaná uvedenou operaci účtovala až následně na základě jejího pokynu a nenamítala nic v tom směru, že by snad celou záležitost měla původně řešit jiná osoba, nebo že by nevěděla, o co se vlastně jedná, což dokládá, že si obžalovaná byla zcela dobře vědoma svého jednání a věděla, že v daném případě je vše čistě v její režii. Poukázat je pak možno i na výpověď svědkyně [příjmení], která vyloučila, že by cokoli prováděla na počítači obžalované, případně že by za ní vystavovala pokladní doklady, a rovněž na výpověď svědka [celé jméno svědka], který sice připustil, že do počítače obžalované v několika případech vstupoval, ale poukazoval na to, že on sám neumí a neuměl účtovat a navíc naposledy do počítače obžalované vstupoval v létě a byť si nebyl jistý rokem, poukazoval na nástup svědkyně [příjmení], která k poškozené společnosti v rámci oficiálního pracovního poměru nastoupila v srpnu [rok] a svědek [celé jméno svědka] tak musel na počítači obžalované naposledy pracovat právě v létě [rok] a nemohl do něj vstupovat ještě i v období od února [rok], když jak uváděl, nepamatoval si již heslo a neměl ani důvod cokoliv v počítači obžalované dělat. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti je možno vyloučit, že by pokladní doklady vystavovaly či je účtovaly jiné osoby, než je obžalovaná, i když teoreticky lze předpokládat, že skutečně po celou dobu trvání pracovního poměru obžalované měla v rámci svých přihlašovacích údajů shodné uživatelské jméno i heslo, jako její předchůdci a tyto údaje mohly být známy i jiným osobám, i když je s podivem, že alespoň přístupové heslo si obžalovaná nezměnila, když i podle informačního technika poškozené společnosti tak mohla učinit zcela samostatně.

43. Ve vztahu k bodu 6) podané obžaloby obžalovaná poukazovala na to, že se v daném případě mohlo jednat o doklady, které měla odložené na hromádce, označené jako nezaplaceno, které teprve čekaly k proplacení. Z jednotlivých listinných důkazů v podobě kopií příslušných dokladů je zřejmé, že se opět jednalo o výdajové pokladní doklady, které měly být vystaveny až v době, kdy byly z pokladny vydány finanční prostředky a nebyl jakýkoli důvod takovéto doklady vystavovat dopředu, přičemž se nejednalo ani o případ obdobný proplácení cestovních náhrad, jako tomu bylo v bodě 1) podané obžaloby, kde teoreticky obžalovaná poté, co již měla připraveno vyúčtování cestovních nákladů, si skutečně mohla v mezidobí připravit výdajové pokladní doklady předtím, než cestovní příkazy fakticky proplatí oprávněným příjemcům tak, jak na to poukazovala ona sama i někteří svědci, i když i takový postup byl v rozporu s jejími povinnostmi. V případě dotčených tří dokladů uváděných v bodě 6) podané obžaloby nebyl důvod, aby takto obžalovaná postupovala a dopředu si již pokladní doklady předchystávala, navíc ani žádný ze svědků nepotvrdil, že by obžalovaná podobným způsobem postupovala i v jiném případě, než jak tomu bylo u proplácení cestovních příkazů. Za daných okolností, když nebyl důvod takovéto doklady dopředu vystavovat, navíc z výpovědi svědkyně [příjmení] vyplynulo a bylo to doloženo i listinnými důkazy ohledně

dodatečných úhrad, že oprávněné osoby dotčené finanční prostředky ani nepřevzaly, lze dovodit, že obžalovaná uvedená pokladní doklady vystavila pouze k tomu, aby kryla neoprávněné výběry finanční hotovosti z pokladny poškozené společnosti, které by si takto opětovně z majetku této společnosti přisvojila. Pokud jde o data uvedená na výdajových pokladních dokladech, pak se svědkyně [příjmení], obdobně jako svědkyně [příjmení] vyjadřovaly k tomu, že datum výdajového pokladního dokladu je možno uvést v libovolném znění, i když správně by mělo přesně odpovídat datu, kdy byly finanční prostředky obžalovanou z pokladny opravdu vydány.

44. Ve vztahu k bodu 7) podané obžaloby obžalovaná připustila, že si dotčenou finanční hotovost z pokladny oproti faktuře vydané svou osobou skutečně proplatila, hájila se ovšem tím, že v účetnictví se již tato její pohledávka vykazovala jako schválená a s ohledem na výši částky, byla oprávněna si ji vyplatit bez jakéhokoli dalšího povolení jiné osoby. Tato obhajoba obžalované je však vyvrácena výpověďmi svědků [příjmení] a [příjmení], kteří trvali na tom, že dotčená faktura obžalované v žádném případě nebyla schválena a obžalované se ani nemohla k vyplacení nabízet a za daných okolností by ji tedy obžalovaná v žádném případě nemohla vyplácet bez ohledu na výši částky dle uvedené faktury. Podle svědkyně tuto skutečnost, že její faktura stále nebyla odsouhlasena, mohla obžalovaná bez problémů zjistit přes účetní evidenci, přičemž oba svědci poukazovali na to, že uvedená faktura v podstatě není schválena dosud, když svědek [příjmení], který jako jediný byl oprávněn dotčenou fakturu odsouhlasit a tedy schválit k proplacení, s ní nesouhlasil, což svědek [příjmení] v rámci své výpovědi u hlavního líčení i blíže rozvedl. Listinné důkazy v podobě samotné této faktury a výdajového pokladního dokladu už jen dokládají vyúčtování služeb ze strany obžalované i skutečnost, že si zmíněnou finanční hotovost k datu uvedenému ve skutkové větě obžaloby obžalovaná skutečně sama vyplatila. Jestliže uvedenou fakturou obžalovaná vůči poškozené společnosti účtovala v rámci poskytnutých služeb zaškolování své nástupkyně, kterou měla být [jméno] [příjmení], pak nejen z výpovědi svědků [příjmení] a [příjmení], ale i z výpovědi svědků [příjmení], [celé jméno svědka] či [příjmení] vyplývá, že takovéto zaučování obžalovaná jednoznačně neprováděla řádně, věnovala mu minimum času a i tak v rámci tvrzeného zaškolování nástupkyně spíše jen řešila své předchozí nedodělky či pochybení. Za daných okolností lze skutečně předpokládat, že svědek [příjmení] odmítal obžalované vystavenou fakturu proplatit a tedy ji ani nemohl odsouhlasit k proplacení tak, jak uváděl on sám či svědkyně [příjmení] ve svých výpovědích. Pokud si i přes tuto skutečnost obžalovaná finanční prostředky, které v rámci faktury účtovala, proplatila, činila tak svévolně a neoprávněně a opět lze konstatovat, že si takové finanční prostředky z majetku poškozené společnosti neoprávněně přisvojila.

45. Ve vztahu k bodu 8) podané obžaloby obžalovaná připustila, že počáteční stav pokladny byl zadáván ručně, poukazovala však na to, že následně mohly být ještě dokládány další doklady, čímž by se stav pokladny měnil, případně ještě v rámci konce účetního roku mohly být prováděny změny ve vztahu k účetnímu roku předchozímu, což opět mohlo mít vliv na konečný stav pokladny.

46. Samo toto zdůvodnění obžalované se však jeví relativně nelogické, jak ostatně poukazovala i svědkyně [příjmení], když pokladna byla předávána ke konkrétnímu datu a k tomuto datu v ní měla být konkrétní hotovost bez ohledu na to, jestli by se následně do pokladny ještě nějaké podklady doplňovaly. Navíc podle výpovědi svědkyně [příjmení] ani žádné následné doklady, které by zdůvodňovaly rozdíl v pokladně v částce kolem 60 000 Kč, dohledány nebyly a ani neexistovaly. Svědkyně [příjmení] rovněž poukazovala na snahu obžalované předat pokladnu v době, kdy tam ona sama nemohla být přítomna, aby při předání obžalovanou kontrolovala, což je zřejmé i z výpovědi svědkyně [příjmení], podle které jí obžalovaná pokladnu předala ve velmi krátkém čase a narychlo. Ostatně i podle předávacího protokolu pokladny došlo k jejímu předání dne [datum] v 7.04 hodin, tedy v relativně časných ranních hodinách, což skutečně může dokládat snahu obžalované vyhnout se přítomnosti svědkyně [příjmení] coby hlavní účetní u předání pokladny tak, jak svědkyně v rámci své výpovědi uváděla. Z výpovědi svědkyň [příjmení] i [příjmení] přitom vyplývá, že k předání pokladny došlo v době, kdy byla nástupkyně obžalované na pracovišti velmi krátkou dobu a veškerým postupům ještě zcela nerozuměla, navíc zřejmě ani nebyla obžalovanou

řádně zaučena tak, jak částečně vyplývá v rámci důkazů ve vztahu k bodu 7), popsaném v předchozím odstavci tohoto odůvodnění. Osoba, které takto byla pokladna předávána, tak zřejmě ani nemusela dostatečně rozumět všemu, co obžalovaná dělá a nemohla tedy ani posoudit správnost jejího postupu.

47. Z výpovědi svědkyň [příjmení] i [příjmení], ale v podstatě i samotné obžalované je přitom zřejmé, že počáteční stav pokladny bylo možno nastavit ručně osobou, která do příslušného modulu vstupovala a kterou v daném případě byla právě obžalovaná. Takto tedy obžalovaná mohla již dopředu zjistit stav pokladny a následně i tento ručně nastavit v příslušném systému tak, aby víceméně hotovost v pokladně údajům v tomto systému v rámci počátečního stavu pokladny, který byl už následně pouze dopočítáván, odpovídala. Tímto postupem obžalované mohlo dojít k tomu, že oficiálně bylo její tzv. manko v rámci vedení pokladny vykázáno toliko v částce 1 000 Kč, kterou i ona sama zjevně při převzetí pokladny připustila a do předávacího protokolu zanesla. Ze záznamů účetního deníku a hlavní knihy však lze poměrně jednoznačně dovodit stav pokladny, který v ní měl být v hotovosti k datu předání, přičemž jak z výpovědi svědkyně [příjmení], tak i z výpovědi samotné obžalované je zřejmé, že tento stav ať už v případě měny [obec] koruna či měny Euro nebylo možno jakýmkoli způsobem měnit. Skutečné manko obžalované je tak rozdíl mezi výsledným stavem pokladny dle předávacího protokolu, tedy mezi souhrnem finančních prostředků v pokladně, a mezi účetním stavem dle účetního deníku či hlavní knihy. [příjmení], která fakticky v pokladně oproti tomuto účetnímu stavu v době předání pokladny nástupkyni obžalované chyběla, je částkou, která byla z pokladny odebrána bezdůvodně a tedy svévolně, přičemž osobou, která výběry z pokladny prováděla, byla právě obžalovaná. Ze samotného jejího dalšího jednání, kdy zjevně musela změnit počáteční stav pokladny v příslušném modulu, i v rámci něhož se snažila vyhnout tomu, aby při předání pokladny byla přítomna osoba, která takovým věcem rozuměla, nasvědčují tomu, že obžalovaná jednala vědomě a byla srozuměna s tím, že dané finanční prostředky v pokladně skutečně nejsou, tedy že si byla vědoma, že je již předtím z pokladny neoprávněně odstranila a následně se snažila toto své jednání dodatečně zakrýt.

48. Kromě obžalované tak, jak vyplynulo z její výpovědi i výpovědi svědka [celé jméno svědka], mohla vstupovat ještě svědkyně [příjmení] do pokladny za situace, kdy již obžalovaná počátkem roku 2018 běžně odcházela na lékařská vyšetření a svědkyni tak sdělila přístupové údaje ke vstupu do trezoru, aby mohla vyplácen některé nedokladné částky, zejména v podobě záloh. Svědek [celé jméno svědka] však uvedl, že neví, jakým způsobem obžalovanou zastupovala svědkyně [příjmení] za situace, kdy obžalovaná nebyla na pracovišti, když ovšem byla přítomna, tak do pokladny chodila obžalovaná a on neví o tom, že by do ní vstupovala i [jméno] [příjmení]. Svědkyně [příjmení] pak uvedla, že do pokladny vstupovala v minimu případů právě za účelem vyplácení záloh, kdy pouze zálohu vyplatila a vždy o tomto informovala obžalovanou, která tak měla o pohybech v pokladně jasný přehled, přičemž následně obžalovaná vystavovala příslušný doklad. Je tedy zřejmé, že i když do pokladny mohla vstupovat další osoba, kterou byla [jméno] [příjmení], měla by obžalovaná stále přehled o tom, jaký je stav financí v pokladně a v případě nějakých větších nesrovnalostí, tedy neoprávněného výběru ze strany jiné osoby, by na takovou skutečnost obžalovaná nepochybně přišla. Pokud pak poukazoval na podivné okolnosti výběrů z pokladny svědek [příjmení], pak je nutno v rámci jeho výpovědi odkázat na zdůvodnění ve vztahu k bodu 4) podané obžaloby výše v tomto odůvodnění, když v konfrontaci s listinnými důkazy i výpověďmi jednotlivých svědků se výpověď svědka [příjmení] celkově nejeví jako věrohodná. Jak je ovšem uvedeno výše, musela to být právě obžalovaná, kdo při předávání pokladny ručně upravil v příslušném modulu počáteční stav pokladny tak, aby tento s případnou minimální odchylkou seděl skutečnému stavu, což nasvědčuje tomu, že to musela být právě obžalovaná, kdo si byl schodku na hotovosti v pokladně dobře vědom a kdo jej tedy jako jediný mohl způsobit.

49. V rámci listinných důkazů je doložen výpis docházky obžalované, která měla být prováděna prostřednictvím čipu a za této okolnosti by tedy výpis měl odpovídat skutečnému stavu za předpokladu, že obžalovaná takový čip při příchodu či odchodu v rámci zaměstnání použila.

Vyhodnocením zaznamenané docházky obžalované je možno jednoznačně dovodit, že ve všechny důležité dny, zejména pokud jde o body 4) a 5) podané obžaloby, v zaměstnání byla přítomna, přičemž údaje z výpisu docházky obžalované ani nejsou v rozporu s výpisem zdravotních úkonů u obžalované tak, že by ve stejný čas a datum byla vykazována přítomnost obžalované v zaměstnání i její přítomnost u lékaře.

50. Jak je zřejmé z vyjádření poškozené společnosti, případně doložených podkladů ve vztahu k pracovní náplni obžalované, s touto nebyla sjednána dohoda o hmotné odpovědnosti, její pověření nakládat s finančními prostředky však vycházelo z náplně práce dle jejího pracovního zařazení a příslušných směrnic. Už fakticky z výpovědi samotné obžalované, ale i jednotlivých svědků je navíc zřejmé, že to byla právě obžalovaná, kdo byl pověřen nakládáním s finančními prostředky, mimo jiné v rámci pokladny, a to v rámci plnění svých pracovních úkonů. Je tak zřejmé, že fakticky jejím zaměstnavatelem, tedy poškozenou společností [právnícká osoba], bylo nakládání s takovými finančními prostředky v rámci jejího pracovního poměru svěřeno právě obžalované. Jestliže si za takové situace obžalovaná svěřené finanční prostředky v celkové výši nejméně 485 966,85 Kč postupně přisvojovala, naplnila popsáním jednáním znaky přečinu zpronevěry dle § 206 odstavec 1, 3 trestního zákoníku, když svému zaměstnavateli takovým jednáním způsobila škodu ve výši výrazně přesahující dolní hranici větší škody, tedy částky 50 000 Kč. Vzhledem k tomu, že právní kvalifikace jednání obžalované je shodná ať už při posouzení podle právní úpravy účinné ke dni spáchání trestné činnosti obžalované nebo právní úpravy aktuální, v rámci které byla pouze s účinností od října 2020 posunuta dolní hranice mimo jiné i větší škody na částku 100 000 Kč, bylo na místě jednání obžalované v souladu s ustanovením § 2 odstavec 1 trestního zákoníku posuzovat podle znění účinného v době spáchání činu.

51. Jednání obžalované naplňuje znaky shodné trestné činnosti, bylo páčáno relativně navazujícím způsobem v kratším časovém období vůči shodnému poškozenému a za těchto okolností naplňuje znaky pokračování v trestném činu ve smyslu § 116 trestního zákoníku, kdy tedy veškeré jednání pod původními body 2) až 8) podané obžaloby bylo posouzeno jako jeden trestný čin a za tím účelem byla výše způsobené škody jednotlivými dílčími útoky pokračující trestné činnosti počítána. Soud při posouzení zavinění obžalované přihlížel i k její neutěšené finanční situaci v době páčání trestné činnosti, kdy jak obžalovaná, tak i její manžel byli zadluženi, snažili se získat půjčku mimo jiné i u poškozené společnosti, případně svou neutěšenou finanční situaci řešit uzavřením hypotečního úvěru, nicméně i přesto nakonec skončili v insolventi, dle vyjádření obžalované od května 2020. Neutěšená finanční situace v rodině obžalované a tedy i snaha zajistit si za každou cenu finanční prostředky tak mohly být jednoznačně motivem pro páčání trestné činnosti ze strany její osoby, k čemuž je potřeba zohlednit i určitý sklon k páčání majetkové trestné činnosti tak, jak je doloženo opisem rejstříku trestů a rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ve věci sp. zn. 37 T 9/2017, podle něhož se obžalovaná dopustila trestných činů dotačního podvodu a poškození finančních zájmů Evropské unie ve smyslu §§ 212 a 260 trestního zákoníku.

52. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto bylo rozhodnuto o vině obžalované ve vztahu k bodům 2) až 8) podané obžaloby a o zproštění obžalované ve vztahu k bodu 1) podané obžaloby tak, jak je výše v tomto rozsudku podrobněji uvedeno.

53. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalované porušen a kterým je zájem společnosti na ochraně cizího majetku. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestné činnosti, kdy k tíži obžalované zohlednil počet útoků trestné činnosti, i výši způsobené škody, u níž je navíc otázkou, zda s ohledem na různé machinace, ale i rovněž nepořádnost obžalované nemohla být ve skutečnosti celková výše škody ještě vyšší, avšak nepodařila se již blíže potvrdit. Obžalované rovněž přitěžuje určitá plánovanost jejího jednání, v rámci něhož se snažila různým způsobem svou protiprávní činnost zakrývat. K osobě obžalované soud zjistil, že je aktuálně na rodičovské dovolené s příjmem podobě rodičovského příspěvku v částce 7 600 Kč, jde o osobu sice vlastníci majetek v podobě nemovitostí, tyto jsou však zatíženy, sama obžalovaná a její manžel jsou značně zadluženi a aktuálně v insolventi. V opise rejstříku trestů

obžalované je jediný záznam pro druhově obdobnou trestnou činnost právě výše uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne [datum] s tím, že trestné činnosti se obžalovaná podle tohoto rozsudku měla dopouštět v období let 2015 až 2016 a byl jí uložen peněžitý trest, který uhradila v k [datum]. Vzhledem k tomu, že nyní projednávané trestné činnosti se obžalovaná měla dopouštět ještě i v době po výkonu tohoto peněžitého trestu, který byl ukládán za úmyslný trestný čin, nemělo by toto předchozí odsouzení být ještě zcela zahlazeno. Pokud jde o předchozí zaměstnání obžalované u poškozené společnosti, toto i při odhlédnutí od páčání trestné činnosti nebylo hodnoceno kladně právě ve vztahu k osobě obžalované, která byla charakterizována jako vysoce nesystematická, nedůsledná a pomalá.

54. I když předchozí odsouzení obžalované zřejmě ještě není oficiálně zahlazeno, má soud s ohledem na data páčání trestné činnosti a rovněž s ohledem na datum úhrady peněžitého trestu za to, že v případě obžalované je možno působit na její osobu stále ještě spíše výchovným trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu. V případě přečinu dle § 206 odstavec 3 trestního zákoníku byla obžalovaná ohrožována trestní sazbou v rozmezí od 1 do 5 roků odnětí svobody. Při zohlednění charakteru trestné činnosti, okolností trestného činu či osoby obžalované a při absenci okolností polehčujících má soud za to, že by trest měl být ukládán již výrazněji nad dolní hranici zákonného rozmezí, kdy jako přiměřený se za dané situace jeví trest odnětí svobody v trvání 2 roků. Zkušební doba v trvání 3 roků a 6 měsíců je zkušební dobou středního až delšího trvání, která se jeví jako nezbytná ke sledování toho, zda obžalovaná do budoucna povede řádný život a opět se nebude dopouštět obdobné trestné činnosti. Za tím účelem, aby obžalované bylo zamezeno obdobnou trestnou činností, tedy majetkovou opakovat, když k tomuto by ji mohla vést i neutěšená finanční situace, byl obžalované zároveň ukládán trest zákazu činnosti v podobě zákazu výkonu jakéhokoli zaměstnání, povolání či funkce, které jsou spojeny s hmotnou odpovědností tak, aby v případě obžalované byla alespoň snížena možnost trestnou činností opakovat. S ohledem na charakter trestné činnosti i plánovanost jednání obžalované pak soud považovat za nezbytné ukládat rovněž podmínku osvědčení nahradit v průběhu zkušební doby podle svých sil a možností škodu touto trestnou činností způsobenou. Po celou dobu trvání zkušební doby bude sledováno, zda obžalovaná vede řádný život a plní podmínku osvědčení, přičemž pokud by tak nečinila, může být rozhodnuto, a to případně i ještě v průběhu zkušební doby o tom, že se původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná. V případě uložení podmínky osvědčení bude soud pochopitelně sledovat finanční možnosti obžalované, které jsou aktuálně zjevně omezené, nicméně bude sledováno, jakým způsobem se obžalovaná staví k možným výdělkovým příležitostem, zda tyto využívá a v případě, že bude mít finanční prostředky i nad rámec zmíněné insolvence, zda v rámci nakládání s nimi činí vše pro to, aby způsobenou škodu v průběhu zkušební doby alespoň dle svých možností snížila, i pokud by ji nebyla schopna plně nahradit. Zároveň od právní moci tohoto rozsudku obžalovaná nesmí vykonávat jakoukoli činnost, na kterou spadá uložený trest zákazu činnosti, jinak se vystavuje riziku postihu pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

55. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody jako poškozený připojila společnost [právnícká osoba] s částkou 497 601,23 Kč. Z provedeného dokazování v této trestní věci je zřejmé, že obžalovaná skutečně této společnosti svou trestnou činností způsobila škodu, nicméně vzhledem k tomu, že bod 1) podané obžaloby nakonec byl posouzen jako prokázaný trestný čin, byla zjištěna výsledná škoda způsobená trestnou činností obžalované toliko ve výši 485 966,85 Kč. Takováto částka byla obžalované postupem dle § 228 odstavec 1 trestního řádu uložena jako povinnost k nahrazení a ve zbytku uplatněného nároku poškozenou společností bylo nutno postupem podle § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 20. října 2020

Mgr. Marek Stach v. r.
samosoudce